

Pohanenie kvôli Slovu

62-1223, Jeffersonville, IN
(THE REPROACH FOR THE CAUSE OF THE WORD)

William Marrion Branham

Úvod

Mimoriadna služba Williama Branhama bola odpoveďou Svätého Ducha na proroctvá Písma v Malachiášovi 4:5,6, Lukášovi 17:30 a Zjavení 10:7. Táto celosvetová služba bola vrcholom mnohých biblických proroctiev a pokračovaním práce Božej skrze Jeho Ducha v tomto konečnom čase. Písmo hovorí, že táto služba pripraví ľudí pre Druhý Príchod Ježiša Krista. Našou modlitbou je, aby Boh toto Slovo urobil životom v Tvojom srdci, keď budeš s modlitbou čítať toto posolstvo.

Preklad anglického originálu je urobený len s takými nevyhnutnými zásahmi do textu, ktoré vyžaduje preklad hovoreného slova do tlače, so snahou zachovať rás prostého spôsobu vyjadrovania.

Hoci bolo pre presnosť prekladu vynaložené všetko úsilie, napriek tomu je za najvernejšiu formu záznamu považovaný audio záznam v anglickom jazyku.

Viac ako 1100 kázní je dostupných v mnohých jazykoch.

Táto kázeň sa smie kopírovať a rozširovať, pokiaľ je text predstavený neskrátene, bezo zmien, a pokiaľ je distribuovaný zdarma.

Viac informácií nájdete na stránke:

www.vecerne-svetlo.sk

Pohanenie kvôli Slovu

(THE REPROACH FOR THE CAUSE OF THE WORD)

Toto posolstvo kázal brat William M. Branham v nedeľu ráno 23.12.1962 v Jeffersonville, IN

¹ Ďakujem ti, brat Neville [Brat Neville hovorí, „Amen.“ – pozn.prekl.]

Povedal som bratovi Nevillovi, „Si si istý, že nemáš dnes ráno na sebe ani trochu pomazania?“

² Prišiel som modliť sa za chorých. Boli tu niektorí ľudia, ktorí sa zhromaždili v tom, čo my... na to skoré ranné nedeľné zhromaždenie. To, čo tu musím zdôrazniť, je doviest' ich do toho, aby prišli sem do cirkvi. Vždy si myslím, že je lepšie modliť sa za chorých, keď sme v cirkvi. Neviem. Páči sa mi to v cirkvi a prísť sem, kde sú ľudia zhromaždení a modlia sa tu.

³ A tak, bolo tam jedno malé dievča, veľmi pekné dievča, no, a myslím, že ona tu teraz niekde sedí, ak tí ľudia nešli domov. Ó, vidím ju. A to je skutočne krásne dievča. Ona je veľmi chorá. A počúvali sme, keď sme počuli posolstvo v jazykoch a výklad, ktorý nasledoval. A počúvali sme to a mysleli sme si, že rozumieme, že tam je niečo povedané o tom malom dievčati. A čakali sme, aby sme videli, či Pán dá nejaké posolstvo, čo tam treba povedať. Ale myslím si, že to malé dievča je už teraz v poriadku a ona bude zdravá. A tak...

⁴ A bola tam jedna pani, ktorá takisto stratila zrak a my sme sa za ňu modlili. A nejaký človek v sanitke, ktorý tam bol, bol kazateľ. A nemyslím si, že on vážil viac ako tridsaťpäť libier alebo štyridsať. Bol veľmi, veľmi... A tak som tam prišiel, aby som sa za nich modlil.

⁵ A ten dôvod, prečo som tak trochu váhal, bol, že mi vypadla výplň zo zuba. A dnes ráno tak trochu pískam, mám tu také malé miesto po tom zube tu vpredu. A oni mi teraz hovoria, že si ich musím dať opraviť a nechať si spraviť korunky. A tak sa tento starý vek vkráda, to je to jediné, čo viem. A mal som v tom druhom výplň, asi tak polovicu, a keď som začal hovoriť, môžete to cítiť, ten vzduch sa cez to pretláča, viete, čo mám na mysli, rovno cez vaše pery. A to robí, že tak trochu šušľete.

⁶ Sme naozaj privilegovaní ľudia, že môžeme byť dnes ráno nažive a byť schopní prísť do cirkvi teraz pri sklonku Vianoc, a

očakávame na tú oslavu, ktorú budú mať. Čo dúfam, že... Je tu dnes ráno naozaj veľa detí, tak radšej budem ticho. Rozumiete? A my dospeli niekedy hovoríme veci, ktoré by deti ani nemali počuť, viete.

⁷ Ale myslím, že cirkev tu má nejaké malé darčeky pre tieto diety, ktoré potom rozďajú. A tak ja som sa tam vzadu na to trochu pozeral. Ó, chcete len zostať. Po nedeľnej škole len vyčkajte, pretože si myslím, že tam majú nejaké malé darčeky pre tých maličkých, ktoré dnes ráno rozďajú. A keď ja... Vy, maličkí, pamätajte si, zatiaľ čo toto robíme, chcem to urobiť jasným, že to nie je žiaden Santa Claus, pretože to je len nejaký príbeh, o ktorom jedného dňa zistíte, že na tom nič nie je. Ale to je od Ježiša Krista, ktorý je pravdou všetkých právd, viete, Syn Boží. A my vám dnes ráno dávame tento maličký darček, pretože to vám má dať vedieť, že Boh raz daroval ten najväčší dar, ktorý kedy mohol byť ľudskej rase darovaný: Svojho Syna. A my máme skutočne nedostatočný spôsob, ako to vyjadriť. A nedokážeme dať nič, čo by sa s tým mohlo porovnať. Ale len ako smrteľníci, jeden druhému to darujeme.

⁸ Tak chcel som čakať až do nasledujúcej nedele. A jednako asi počkám na niečo, čo by som chcel povedať. Niečo sme sa dozvedeli tam doma, to bolo videnie a ja to musím nasledovať. A je to tak trochu... Je to tak trochu zdanlivo drsné, ale my si nikdy nechceme myslieť, že to, čo Boh hovorí, je drsné. Jeho bremená sú ľahké.

⁹ A nasledujúcu nedeľu, ak bude Boh chcieť, budeme tu mať zhromaždenie, ktoré bude tesne pred novým rokom, ak bude Pán chcieť, aby sme mali túto bohoslužbu. A chceme mať ranné zhromaždenie, modliť sa za chorých a možno službu krstu. A potom som myslel, že to dáme vedieť našim priateľom, aby tak mohli prísť. Potom budeme mať nedeľu ráno a nedeľu večer. A potom ľudia, ktorí chcú zostať na nový rok, potom budeme mať... Bude tentokrát modlitebné zhromaždenie? [Brat Neville hovorí, „Áno.“ – pozn.prekl.]

¹⁰ Bude tu niekoľko kazateľov, oni budú hovoriť na nový rok večer až rovno do polnoci. A my pozývame týchto kazateľov, aby prišli a hovorili. Ak bude Pán chcieť, chcem byť jedným z nich, ktorí niečo povedia, ten novoročný večer.

¹¹ A potom na ďalšiu nedeľu, myslel som, že by som priniesol určité veci v línii, ktorá sa deje a ktorá sa diala, aby som ukázal, ako Boh koná so svojimi ľuďmi, a priviedol to rovno do vyvrcholenia tu v cirkvi.

¹² A mnohí z vás sa zamýšľajú, ako je to s touto záležitosťou ohľadom daní, cez ktorú sme išli. Je to uzavreté. A tak vám tiež chcem povedať, ako sa to dialo. A tak si myslím, že musel by som to znovu hovoriť na ďalšiu nedeľu, tak počkám až do ďalšej nedele. A budem sa dnes ráno snažiť ku vám trochu hovoriť zo Slova. A na ďalšiu nedeľu sa pokúsím, ak bude Boh chcieť, povedať vám, ako to všetko išlo, a poviem vám o každej jednej veci, ktorú Pán povedal, a budete môcť vidieť, ako to trafilo presne každé miesto a trafilo sa to úplne presne do bodky. Rozumiete? On nehovorí nič nesprávne.

¹³ Ale jedna vec, ktorú by som chcel dnes ráno povedať, ktorú pravdepodobne nepoviem až do ďalšej nedele a to je niečo ohľadom toho, čo sa stalo včera. Trošku som váhal, či dnes ráno prídem, pretože obvyčajne som taký roztrhaný, že sa tak vôbec necítim. Ale tým, že som tu, dobre, budem sa snažiť najlepšie, ako budem vedieť.

¹⁴ Predvčerom som mal návštevu brata a sestru Sothmannových, ako ich tu poznáte, on je jeden z dôverníkov v cirkvi a jeho manželka, oni prišli navštíviť mňa a moju manželku. A hovorili sme o tých nadchádzajúcich zhromaždeniach vo Phoenixe a naokolo, či to bude vôľa Pánova. A myslím, že sme boli hore asi do desať tridsať a ja som išiel do postele okolo jedenástej.

¹⁵ A niekedy okolo polnoci sa mi sníval sen. A v tomto sne som videl niekoho, kto mal byť môj otec, bol to veľký obrovský muž, on reprezentoval, symbolicky hovoriac, môjho otca. Videl som nejakú ženu, ktorá nevyzerala ako moja matka, ale pritom to mala byť moja matka. A tento muž, ktorý mal byť ako otec, manžel tejto ženy, s ňou veľmi kruto zaobchádzal. Až tak, že mal jeden veľký drevený klát. A on ju takto držal a udrel ju týmto dreveným klátom a ona spadla až k zemi. A potom po chvíli sa znovu zdvihla. A on sa prechádzal okolo a mienil ju znovu udrieť a on ju znovu udrel. A ja som stál obďaleč a pozoroval to.

¹⁶ Nakoniec som toho mal už po krk. A ja som bol omnoho nižší ako tento muž, ktorý mal byť ako môj otec. A tak som k nemu pristúpil a ukázal som prstom pred jeho tvárou a povedal, „Nie že ju ešte udrieš!“ Rozumiete? A keď som to urobil, niečo sa začalo diať. Ruky mi začali pulzovať a mne narástli veľké, mocné svaly. Nikdy som nevidel také svaly. A tak som toho muža chytil za golier a povedal som mu, „Neopováž sa ju znovu udrieť! Ak to urobíš, budeš mať dočinenia so mnou, ak ju znovu udrieš.“ A ten človek sa ma zľakol a nechal ju na pokoji. Prebudil som sa.

¹⁷ Tak, ako som tam ležal, po chvíli, samozrejme, prišiel výklad. Tá žena, to bola samozrejme, symbolicky povedané, cirkev, ktorá je

určitém druhom matky. Ten otec je tá denominácia nad ňou, ktorá dominuje nad cirkvou, tak ako manžel nad manželkou. A to sú tieto denominácie, ktoré udierajú cirkev a nedovolia jej ani postaviť sa na nohy. Práve vtedy a zakaždým, keď sa ona snaží postaviť alebo niečo urobiť, tí ľudia tam, tak tá denominácia ju znovu zrazí dolu. A to jednoducho znamená nasadiť si svaly viery a len ďalej hroziť svojím prstom a hovoriť, „Máš dočinenia so mnou, rozumieš?“ Pretože tam sú niektorí ľudia, ktorí patria Bohu. A to bolo v poriadku. O tom...

¹⁸ Myslím, že sme boli hore dve alebo tri hodiny. A jedna z mojich dcér, Rebeka, ktorá je tam, ona pracuje v metodistickej nemocnici v Louisville.. To je taká amatérska forma tréningu sestričiek. Nazývajú to „cukríkové preväzovanie“ alebo tak nejako. A ona bola... Oni ju zavolali, aby prišla v to ráno, a to je to, čo ma prebudilo. A bolo veľmi skoro a ona ešte s jednou spolužiačkou boli tu, pracujú tu spolu a išiel som ich odviezť do Louisville. Mali tam byť na desiatu hodinu. A manželka sa čudovala prečo sa nemôže dostať do spálne. Mal som zamknuté.

¹⁹ Tak ja mám mnoho vecí, ktoré sa mi v živote stali, ale nemal som nič takéto. Vošiel som do tranzu. Nepoznám ten výklad. Nemal som ešte nič takéto vo svojom živote. Ale ako to bolo predom mnou, zdá sa, že som si uvedomil, že to bolo videnie, a ja som bol vo videní. A hovoril som ku svojmu synovi Jozefovi, ktorý v tom čase nebol v izbe. Ale nejako, ako ma to zasiahlo, hovoril som ku Jozefovi.

²⁰ A pozrel som sa hore. A stálo predom mnou niečo v tvare pyramídy, boli to malé, maličké vtáčiky asi 1,5cm dlhé. Oni boli hore na konároch, takto nejako asi tri alebo štyri. Na ďalšej vetve ich bolo možno osem alebo desať a dolu na spodku ich bolo možno pätnásť alebo dvadsať.

²¹ A to boli malí bojovníci, pretože ich perie bolo obité a vyzeralo to, že oni sa snažia ku mne hovoriť, niečo mi hovorili. A ja som bol na západe, vyzeralo to byť niekde okolo Tucsonu, v Arizone. A tie vtáčiky sa dívali na východ. A ja som pozorne počúval. Oni sa mi snažili povedať, vyzeralo to, že sa mi snažia niečo povedať. A oni mali malé pierka, oni boli celé obité, potrhané a tak. Oni boli poriadne zničení bojom. A potom zrazu jeden vtáčik začal zaujímať miesto toho druhého a začali takto skákať. A potom tieto malé vtáčiky veľmi rýchle odišli a leteli smerom na východ.

²² A keď odišli, prišli odtiaľ väčšie vtáky, niečo ako holubice so špicatými krídlami. A oni prišli v krdli a veľmi rýchlo, rýchlejšie ako tie malé vtáčiky, ktoré odleteli na východ.

²³ A ja stále vo svojom... Tie dve vedomia sú pri sebe, ja som vedel, že stojím tu, a vedel som, že stojím tiež niekde inde. Rozumiete? A pomyslel som si, „Tak toto je videnie a ja musím zistiť, čo to znamená.“

²⁴ A hneď, ako sa objavila tá druhá skupina vtákov, díval som sa na západ. A to vyzeralo byť v tvare pyramídy, ako dvaja na každej strane, jeden na vrchu, prišlo tam päť najmocnejších anjelov, akých som kedy vo svojom živote videl. Prišli takou ohromnou rýchlosťou, akú som ešte nevidel. Mali vzadu hlavy a mali špicaté krídla a prileteli veľmi rýchlo a moc Božia ma zasiahla takým spôsobom, až ma to zodvihlo zo zeme až celú cestu odtiaľto zdola hore.

Mohol som počuť Jozefa, ako stále hovorí.

²⁵ A zdalo sa, že je to niečo ako prekračovanie hranice zvuku, keď vyšlo to veľké burácanie tam v diaľke na juhu. A keď som bol zodvihnutý... A to bola taká ohromná rýchlosť tých anjelov! A nedokážem ich teraz vidieť, ako oni prichádzali v tom tvare ako to a jednoducho prileteli rovno až ku mne.

²⁶ Ja teraz nesnívam. Nie. Bol som rovno tam, bol som celkom bdely tak, ako som práve teraz. Rozumiete?

²⁷ Ale tu to prichádza. A oni boli tak ohromne rýchli, až som si pomyslel, keď to zodvihlo... Ja som počul tú explóziu, bol to taký výbuch, ktorý sa rozľahol, ako keď sa prelamuje bariéra zvuku. A keď sa to stalo, pomyslel som si, „Tak toto musí znamenať, že budem zabitý pri nejakom výbuchu.“ A... A ja som len... Zatiaľ čo som o tých veciach premýšľal, pomyslel som si, „Nie, to by nemohlo byť to. Pretože ak by to bol výbuch, to by tiež zasiahlo Jozefa. Pretože on tu je a stále hovorí a myslí si, že ja som tam. Počujem ho. To nebolo to.“

²⁸ Tak toto je stále vo videní. To nebolo... Rozumiete? Bolo to vo videní.

²⁹ A potom zrazu, ako som si uvedomil, že som bol... Oni boli okolo mňa. Nemohol som ich vidieť, ale bolo to privedené do tejto konštelácie pyramídy, ktorú tvorili, a vo vnútri tejto konštelácie týchto anjelov, bolo ich päť. A pomyslel som si, „Tak, keby to bol smrtiaci anjel, bol by jeden. Päť, to by bola milosť.“ Premýšľal som o tom. Pomyslel som si, „Ó! Oni prichádzajú s mojím posolstvom. To je moje druhé vyvrcholenie. Oni prichádzajú, aby mi priniesli posolstvo od Pána.“ A ja som vykrikoval z celej svojej sily tak hlasno, ako som len mohol, „Ó, Ježišu, čo chceš, aby som robil?“ A keď som vykrikoval, to odo mňa odišlo.

³⁰ Tak od vtedy som sa necítil dobre. Rozumiete? Bol som celý deň, včera, musel som zostať doma, cítil som sa takmer bez seba. Nedokážem si zachovať svoju myseľ jasnú. A tá Sláva a Moc Pánova! Celkom som onemel, keď ma to opustilo. Snažil som sa trieť si ruky. A pomyslel som si, „Lapám po dychu.“ A chodil som dokola a chodil som po podlahe tam a späť. Pomyslel som si, „Čo to znamená, Pane? Čo to len znamená?“ Potom som sa zastavil. Povedal som, „Pane, Bože, tvoj sluha je... Ja, ja to jednoducho nerozumiem. Prečo? Čo to bolo? Dáš mi to poznať, Pane?“ No, keď...

³¹ A nedokážem vám to vysvetliť, keď poviem, „Moc Pánova.“ Nie je spôsob, ako to vysvetliť. To nie je to, čo tu cítite a tie požehnania. To sú požehnania Pánove. Toto je niečo posvätné! Ó! To je niečo poza čokoľvek, čo by si mohla smrteľná bytosť čo i len predstaviť. Rozumiete? A trápilo ma to skutočne. To ne... To nie je požehnanie. To je veľké bremeno. Ste obťažení. Rozumiete? To je to. Ak by ste len mohli...

³² Ak by som len mal nejaký spôsob, ako by som dokázal ľuďom povedať, čo to bolo, alebo čo to je... Aký bol z toho pocit! To nie je len, ako sedieť tu a radowať sa. To je niečo, že až každý nerv vo vás len... To je poza strachom. To je poza tým byť vystrašený. To je svätá úctivosť. Ja... Nie je spôsob, ako to vysvetliť. Dokonca až môj celý chrbát, hore a dolu po chrbtici, až cez moje prsty hore a dolu, až po moje prsty na nohách, celá moja bytosť bola nemá, ako by ste boli niekde vzatí zo sveta. A to ma postupne opúšťalo a ja som povedal Pánovi, „Dáš mi to len poznať, ó, Bože?“

³³ Hádám to najbližšie k tomu, čo bolo asi tak silné, bolo, keď som bol v Zúrichu vo Švajčiarsku, zase keď mi On ukázal toho nemeckého orla, ako pozoruje toho anglického jazdca, ako prechádza dolu cez Afriku. A on povedal, „Všetci zhrešili a chýba im sláva.“

³⁴ A ja som volal k Pánovi, aby mi pomohol. A chcel som, aby mi dal výklad, pretože som sa zamýšľal, čo to znamená, či to znamená, že ja odídem, že budem zabitý. A ak to bolo to, tak by som o tom svojej rodine nepovedal nič. Ak je to môj čas, čas ísť domov, tak potom pôjdem jednoducho domov a to je všetko. Ale ak je to to, čo to znamená, nechcem to povedať svojej rodine, nechcem, aby o tom niečo vedeli. Nech sa to len stane, a to bude všetko.

³⁵ Povedal som, „Pane, pomôž mi. Nechcem to povedať rodine, ak si Ty... Ak je toto moje zavolanie domov, dobre, potom pôjdem,“ povedal som. A viete, ste...

³⁶ Poviete, „Tak potom, prečo si nemyslel na to, čo si povedal v tom videní, čo povedalo to videnie.“

³⁷ Ale v takýchto chvíľach nedokážete myslieť na také veci. Vy... Jednoducho neviem. A pomyslel som si, bol som rozrušený. Vy ani neviete, ako myslieť. Nedokážete myslieť.

³⁸ Povedal som, „Nebeský Otče, ak to znamená, že tá explózia ma vezme, no, nech to teraz viem a nepoviem o tom nič. Nech Tvoja Sláva a Moc na mňa znovu príde a nech ma znovu zodvihne. Alebo nech Tvoja Sláva príde na mňa, a potom budem vedieť, čo to znamená, že to znamenalo to, a ja si to ponechám pre seba.“ A nič sa nestalo.

³⁹ Tak potom som povedal, „Potom, Pane, ak to znamená, že Ty pošleš Svojich poslov pre moje poverenie, potom nech znovu zostúpi Tvoja Moc.“ A to ma takmer vzalo z tej miestnosti!

⁴⁰ Hoci som potom prišiel ku sebe a mal som v ruke Bibliu, potom viete, prosil som Boha, aby mi pomohol. A keď som prišiel k sebe, On mi ukázal niečo v Písme, čo sa týkalo presne toho, bolo to rovno tam. A ja som si pomyslel, „Môže to byť práve to? Ako som to urobil?“ A, ó, ľudia, ja tieto veci nedokážem vysvetliť. Je to poza čokoľvek, čo poznám. Rozumiete?

⁴¹ Moja manželka je veľmi nezvyčajnou ženou, jedna z najlepších na svete. Ale v tej chvíli som jej nič o tom nepovedal. Išiel som ďalej. Ona vedela, že sa niečo stalo. Tak keď som jej to povedal, ona povedala, „Vieš, Bill, ja ťa vidím a počujem v mnohých tých veciach.“ Povedala, „Vieš, že ti verím z celého svojho srdca,“ povedala. Povedala, „Ale na tomto naozaj niečo bolo.“

⁴² Zdá sa, že ma to tak otriaslo, ten výbuch a ten náhly príchod tých anjelov, ako tvorili tú zostavu. Tak nejako som tu tú pyramídu nakreslil, ako asi oni vyzerali. Najprv to vyzeralo tak trochu... Bolo to v diaľke, vyzerali, akoby boli vo farbe holubíc. A oni prichádzali odtiaľto. A oni vyzerali takto, jeden, druhý, tretí, štvrtý, a potom jeden rovno na vrchu, vidíte, čo tvorilo päť. A oni prišli takou rýchlosťou! Neexistuje nič, žiadne prúdové lietadlá ani nič, čo by sa s tým mohlo porovnať.

⁴³ A môžem ich len vidieť, a svoje hlavy mali takto trochu otočené nabok. Tri krídla mali takéto špičky, boli v plnej zbroji a tu prichádzajú tak, „Fjúú!“ Takto. Takto len prišli a len ma vzali do tejto pyramídy, tej zostavy, ktorú tvorili. A videl som, že som zodvihnutý zo zeme. Myslel som si, že možno... Počul som v diaľke také burácanie, „Húúúm!“ Niečo ako lietadlo, keď prekračuje zvukovú bariéru, počuli ste, ako sa to deje, tak ako zaburácanie v diaľke.

44 Pomyslel som si, „Toto môže teraz znamenať, keď ma teraz toto videnie opustí, že ja budem zabitý pri nejakej explózií alebo niečom takom.“ Pomyslel som si, „Tu som. Som zodvihnutý. Som... Oni, oni sú niekde tu. Ja som v tomto, v tejto pyramíde týchto anjelov tu. Ale ja neviem. Možno ma Pán prichádza vziať Domov.“

Potom som počul Jozefa dolu, ako mi hovorí, „Ocko?“

Pomyslel som si, „Nie, ak by to bolo to, to by vzalo aj jeho.“

45 Potom niečo povedalo, „Ty...“ Pamätajte, ja očakávam, očakávam na posolstvo, na ktoré som sa vždy tešil, to niečo.

46 A to videnie jedného dňa, viete, ako som to tu mal prednedávnom, ktoré mi hovorilo o tom, čo sa stane, ako som kázal zo slnka do tohoto miesta. A on potom povedal, „Pamätaj teraz, to druhé vyvrcholenie má ešte prísť.“

Pomyslel som si, „Bude posolstvo.“

47 Pamätáte si moje posolstvo tu? Otvorenie toho vrcholového kameňa, kde tých sedem hlasov a pečatí, ktoré dokonca ani nie sú zapísané v Slove Božom. Pamätáte? A to ma vzalo do tej pyramídy.

48 A Junior Jackson, ak si tu, ten sen, ktorý si mi dal prednedávnom. Nepoviem to dnes ráno. Bol si tak... Boh to dal tak dokonale. A prepáč mi, že som ti nedal ten výklad, pretože som videl niečo sa pohybovať.

J. T. to isté, rozumiete. Vedel som.

A sestra Collins, presne tak isto. Rozumiete?

A šiesti z nich, to viedlo rovno do tej istej veci.

49 A potom to videnie, ktoré som vám všetkým povedal pred rokmi, to sa jedného dňa stalo. To sa malo stať.

50 A je to tam, leží to rovno tam, všetko tam presne tak leží. To je jednoducho niečo, čo sa pohybuje. Ja neviem, čo to je. Bože, pomôž mi, to je mojou modlitbou.

Modlime sa.

51 Nebeský Otče, my sme len smrteľníci a stojíme tu dnes ráno. A, Pane, ty si ma poslal k tomuto malému stádočku a tejto cirkvi. A ja som na svojom konci. Ja neviem, ako, čo, kde prichádza. Ale ja viem túto jednu vec, že Ty si povedal, že Ty, „Urobíš všetko, aby spolupôsobilo na dobré pre tých, ktorí Ťa milujú a sú povolani podľa Tvojho účelu.“

Modlím sa k Tebe, Bože, aby Tvoja veľká ruka milosrdenstva bola na nás.

⁵² My v pravde vieme, že Ty si Bohom. A vieme, že Ty nie si taký, ktorý žil len vo dňoch, ktoré prešli, ale Ty tiež žiješ dnes. Ty si bol vždy Bohom. A Ty vždy budeš Bohom. Ty si bol Bohom pred časom a budeš Bohom, keď nebude už viac času. Ty budeš stále Bohom.

⁵³ A my sme v Tvojich rukách, Pane. My sme len hlinou. A Ty si ten tvarovateľ, hrnčiar. Vyformuj naše životy, Pane, tým spôsobom, aby sme vydali tú najlepšiu službu, aby sme Ťa poctili. Udeľ to, Otče. My sme jednoducho v Tvojich rukách.

⁵⁴ My sme nemali žiaden spôsob, ako by sme sa sem priviedli, ani nevieme, ako vyjdeme von. Pane, Ty nám dávaš život a Ty si nám ho dal. My vydávame svoje životy späť k Tebe a Ty nám tak dávaš na výmenu večný život. Naša viera to vdychuje rovno do našej bytosti. A my Ťa za toto milujeme, pretože vieme, že jedného dňa Ťa uvidíme a Ty budeš vo Svojej sláve. A my sa budeme dívať na Neho. A túžime počuť tie slová, „Dobre si vykonal, môj dobrý a verný sluha. Vstúp do radosti Pánovej, ktorá bola pre teba pripravená pred založením sveta.“ Do toho času, ó, Bože, keď sa všetci stretne, veď nás.

Sme Tvojimi sluhami a prosíme o odpustenie našich hriechov.

⁵⁵ Tieto mocné videnia, Pane, je to príliš mnoho pre tvojho sluha. Ja neviem, čo robiť. Ja len viem, že prichádzajú. A ja môžem len povedať, čo som videl a čo bolo povedané. A niekedy ma to desí, Pane. A ja sa zamýšľam, čo robiť.

⁵⁶ Potom beriem Bibliu a čítam tam, ako sa Izaiáš musel cítiť v ten deň v chráme, keď videl tých anjelov, tie krídla cez ich nohy. Niet divu, že vykrikoval, „Beda mi, lebo moje oči uvideli Slávu Pánovu.“

⁵⁷ A to bolo vtedy, keď prorok vykrikoval, a potom bol očistený v tom chráme, keď ten anjel vzal kliešte a vzal uhoľ ohňa, a priložil to k jeho perám, potom, ako vyznal, že bol človekom nečistých rtov a že žije medzi nečistými ľuďmi. A pritom bol prorokom. Ten anjel vzal kliešte a priložil horiaci uhlík na jeho pery a očistil ho a povedal, „Teraz choď, prorokuj.“

Pane, Bože, Izaiáš vykrikoval, „Tu som, Pane. Pošli ma.“

⁵⁸ Keď on povedal, „Kto za nás pôjde?“ Pred tú bezbožnú a cudzoložnú generáciu!

⁵⁹ Ó, Bože, nech sa to znovu zopakuje. Nech to znovu príde, ó, Pane. Pošli Svätého Ducha s očisťujúcim ohňom. Lebo vyznávam, že som nečistých rtov a prebývam na tejto zemi tu s nečistými ľuďmi. A my sme Tvojich očiach, Pane, nečistí. Ale, ó, pošli očisťujúcu moc Ducha Svätého! Očisti nás, ó, Pane. Očisti Svojho sluhu, Pane.

⁶⁰ A potom prehovor, Pane. Tvoj sluha počúva. Túžim počuť ten Hlas. Som Tvoj. Použi ma, Pane, ako to Ty vidíš vhodné, zatiaľ čo sa kladiem na Tvoj oltár. Nech ma Duch Svätý očistí, Pane, a pomaže a vyšle, Pane, ak chceš, aby niekto išiel, ak je toto tá hodina a toto ten čas.

⁶¹ Ja neviem, Pane, ja len viem, že som videl tých anjelov. A Ty vieš, že tie veci sú presne pravdou. Ja sa modlím, Pane, „Beda mi,“ tak pomôž mi.

⁶² A teraz požehnaj týchto ľudí. A my sme tu dnes práve na sklonku tohto času osláv narodenia nášho Pána. Modlíme sa, aby si nám pomohol.

⁶³ A dnes ráno, tvoj sluha, náš brat Neville, cítil, že by to možno mal byť čas, kedy si on na chvíľu odpočinie, a že možno ja by som mal hovoriť. A tak sa modlím, aby si mi Ty teraz pomohol.

⁶⁴ Sú tu, Pane, takí a všetci z nás sme v potrebe na Teba. Tak sa teraz modlíme, aby si nás požehnal, ako budeme čítať Tvoje Slovo a na chvíľu rozjímať. Nech Tvoj Duch príde na nás, Pane. A očisti nás a zapál nás ohňom, s Duchom Svätým, s poslanstvom Boha, čerstvo od oltára, aby sme zatriasli ten zomierajúci svet predtým, ako príde ten veľký, večný Boh. Lebo to prosíme v Ježišovom Mene, Jeho drahého Syna a nášho Spasiteľa. Amen.

⁶⁵ Teraz by som chcel obrátiť vašu pozornosť na niektoré miesta Písma tu a tých pár poznámok, ktoré som si zapísal.

⁶⁶ A myslím, že Doc alebo Billy, jeden z nich mi povedal, že by chceli skončiť trošku skôr kvôli malým deťom. Majú pre nich nejaké darčeky.

⁶⁷ Vy, malé deti, ktoré ste práve vyšli z nedeľnej škôlky, len tu vydržte na chvíľu. To, čo tu povieme, môže byť pre vás trochu hlboké, ale len sedzte ticho s okom a mamou len krátky čas. Chcem ku nim hovoriť.

⁶⁸ V Knihe Žalmov, osemdesiaty deviaty Žalm, chcem z neho prečítať jeden alebo dva verše z osemdesiateho deviateho Žalmu. Skúsím prečítať 50., 51. a 52. verš, zo Žalmu 89.

69 No, môžete počuť dobre vy tam vzadu? Ak áno, zodvihnite svoje ruky. Tak ja... Čo je... Sú všetky tieto mikrofóny zapojené? [Nieкто hovorí, „Neviem.“ – pozn.prekl.] Je lepší tento alebo tento? Tento? Tento? [Brat Neville hovorí, „Tieto dva na boku sú zapojené.“ – pozn.prekl.]

Tento tu? Tieto tu dva? [Brat Neville hovorí, „Tento, tento a tento.“ – pozn.prekl.] V poriadku.

70 Tak ja neviem, či toto budete nahrávať, alebo nie. Je to tak trochu neočakávaná udalosť dnes ráno.

71 Ale nezabudnite teraz, pozháňajte všetkých svojich priateľov. A chcem, aby ste si boli istí, aby ste sa pokúsili prísť na zhromaždenie nasledujúcu nedeľu.

72 Nazdávam sa, že čoskoro budeme mať dokončenú zborovú budovu. Potom sa kvôli tomuto vrátim a budem kázať tých Sedem Pečatí, ak to bude vôľa Božia, tu z Písma.

73 V Knihe Žalmov, 89. kapitola počnúc od 51. verša, počúvajte pozorne teraz čítanie Slova.

Rozpomeň sa, Pane, na potupu svojich služobníkov, ktorú nosím vo svojom lone od všetkých veľkých národov, [V angličtine „všetkých veľkých ľudí.“ – pozn.prekl.]

ako potupujú tvoji nepriatelia, Hospodine, ako potupujú šľapaje tvojho pomazaného.

Nech je požehnaný Pán na veky. Amen a amen.

74 Chcel by som ku vám na chvíľu hovoriť... Chcem, aby ste si to najprv poznačili a čítali znovu a znovu, skutočne dôkladne. Možno to bude dobre prečítať teraz ešte raz. Počúvajte teraz pozorne.

Pamätaj, Pane, na pohanenie tvojich sluhov, ako nosím vo svojej hrudi pohanenie od všetkých mocných ľudí,

ktorými hanili tvoji nepriatelia, ó, Pane, ktorými hanili kroky tvojho pomazaného.

Nech je požehnaný Pán na veky. Amen a amen.

[Podľa angl. prekladu Kráľa Jakuba – pozn.prekl.]

75 Študujte to pozorne, ako to tu Dávid hovoril. Chcem to použiť ako text. Je to veľmi zvláštne použiť to ako vianočný text, ale minulú nedeľu som kázal na zvláštny text. Zabudol som teraz, čo to bolo. Bolo

to... [Nejaký brat hovorí, „Svet sa rozpadá.“ – pozn.prekl.] Prosím? [„Svet sa rozpadá.“ – pozn.prekl.] Rozpadanie sa, svet sa rozpadá.

⁷⁶ A teraz by som chcel na túto nedeľu použiť tento text. *Pohanenie kvôli Slovu*. Tak dovoľte mi to znovu zopakovať, naozaj dôkladne. *Pohanenie kvôli Slovu (Pohanenie pre príčinu Slova)*.

⁷⁷ Boh má čas a dôvod pre ten čas, aby vyplnil všetky Svoje diela. Boh vie presne, čo ide urobiť. My nevieme. My to len musíme prijať tak, ako nám to On dáva, ale On vie a neexistuje nič, čo by mohlo ísť nesprávne s tým, čo On naplánoval urobiť. Všetko to musí prísť. Niekedy to musí byť drsné a musí to ísť cez ťažké veci, aby to priviedlo tú skutočnú, pravdivú povahu tej veci.

⁷⁸ Viete, dážď sa rodí v búrlivom, drsnom, blýskajúcom sa oblaku na oblohe s hromobitím. A ak by sme nemali dážď, nežili by sme. Ale vidíte, čo je potrebné, aby prišiel dážď? Hrom, blesky, blýskanie sa, hnev. A z toho prichádza dážď.

⁷⁹ Semeno musí zomrieť, zhniť, porušiť sa, páchnuť a ísť späť do prachu zeme, aby priviedlo nový život.

⁸⁰ Je potrebné udieranie zlata, ustavičné prevracanie tam a späť, tam a späť, a udieranie, až kým nie je z toho vzatá všetká špina. Nie len preto, že sa leskne, pretože pyrit železitý, ktorý je známy ako zlato bláznov, sa leskne ako skutočné zlato. Ale dajte tie dve k sebe. Položte ich každé na jednu stranu a sotva môžete vidieť rozdiel. Ale dajte ich k sebe, a potom to uvidíte. A ten zlatotepec to musí stále udierať, až kým tam nevidí v tom zlate odrážať sa jeho vlastný obraz.

⁸¹ A Boh určuje čas a účel pre všetko, čo robí. Nič sa nedeje len tak náhodou pre tých, ktorí milujú Pána a sú povolani podľa Jeho povolania. Rozumiete? Sme predurčení. A všetko pre to pôsobí správne, lebo On nemôže klamať. A On povedal, že to tak je, že všetko má svoj čas, svoje obdobie a svoj spôsob. A Boh je za každým tým pohybom. A niekedy si myslíte, že všetko ide zle. Je to na nás. Tie veci sú na nás položené, skúšky a udivenia. Je to testovanie, aby videl, ako budeme na tú akciu reagovať.

⁸² Pred nejakým časom hore vo Vermonte, brat Fred a ja sme išli na jednu stranu New Yorku naprieč jazeru Champlain a dostali sme sa až k New Yorku. A vyšiel som hore na vrch, kde som zvykol poľovať tam na Hurikánovej hore. A tam som si spomenul, ako som bol vtedy stratený a ako ma Boh priviedol naspäť len cez Jeho Svätého Ducha cez búrku. Pričom ja by som tam zomrel, zahynul a tak isto moja žena a Billy, tam v tom malom tábore na míle ďaleko. A On ma otočil.

83 A bolo tam trochu snehu, ktorý sme odhrnuli, aby sme sa dostali do tábora, bolo to skoro na jar a ja som tam stál a hovoril s bratom Fredom. A Duch Svätý povedal, „Choď a buď sám.“ A tak som odišiel do húštiny na také malé miesto na chvíľu. On mi povedal, „Je pre teba pripravená pasca. Buď teraz opatrný.“ Ale On mi nepovedal čo a ako. Vrátil som sa a povedal som to bratovi Fredovi.

84 V ten večer som išiel na zhromaždenie a oznámil som to tým ľuďom v auditóriu. A na ďalší večer sa to stalo a stál som tam, keď mi to On povedal. Bolo to ohľadne nejakých posmievačov, keď On povedal, „Sú v твоjich rukách. Nalož s nimi. Čokoľvek povieš, to sa ihneď teraz stane.“

85 Tu to máte. Bol to niekto neúctivý, bezbožný a oni si robili žarty a vysmievali sa rovno v zhromaždení, jeden mladý muž a mladá žena. A on ju tam obchytkával a boli vnútri a upútavali každého pozornosť, zatiaľ čo ja som sa snažil kázať. A on jej zaklonil hlavu a položil sa na ňu a takto jej zaklonil hlavu a snažil sa ju bozkať, a toto robili na zhromaždení a upútavali pozornosť.

86 A Duch Svätý povedal, „Teraz sú v твоjich rukách. Čo s nimi urobíš?“

87 Nastalo také sväté utíšenie. Každý sedel úplne ticho. A ja som si pomyslel, „Ó, Bože, čo mám robiť?“

88 Potom som si spomenul, že dva dni predtým ma Duch Svätý varoval. Povedal som, „Odpúšťam vám.“ A to bolo to, čo On chcel, aby som povedal. Rozumiete?

89 Pretože napokon ja som bol vinný, možno nie toho, ale vinný. „A vinný v mále je vinný v celom.“

90 Tak som povedal, „Odpúšťam vám.“ A sú tu teraz svedkovia, ktorí tam boli. A potom spadol Duch Svätý.

91 Tak vidíte, ja verím, že všetky tieto veci majú určitý význam. Čo urobíš s tou mocou? Akú budeš mať reakciu na akciu? Niečo, čo prichádza ako nejaká akcia, a ako ty potom zareaguješ na tú akciu? Rozumiete, čo mám na mysli? Čo by ste robili? A možno všetko toto sa dopracovalo do toho, kde sme teraz. Ja neviem, neviem povedať. Ale vždy bol nejaký spôsob.

92 A pamätajte, pohanenie Slova. Slovo vždy nieslo pohanenie. Cez celé veky, Božie pomazané Slovo bolo vždy pohanené. A to je ten dôvod, prečo je to tak ťažké pre ľudí, ktorí nerozumejú, vedieť, ako akceptovať to pohanenie.

⁹³ Pamätáte si, ako sa vracali učenici a radovali sa, pretože videli, že boli učinení hodnými niest' pohanenie Jeho Mena? On povedal, „Všetci, ktorí žijú zbožne v Kristovi, ponosú prenasledovanie“, pohanenie Slova.

⁹⁴ Vy vždy musíte vytrvať v tomto pohanení, aby ste boli pretestovaní, aby ste videli. Každý, kto prichádza ku Kristovi, musí byť najprv káznený ako dieťa, kvôli tomu účelu, pre ktorý vás Boh ustanovil. A pamätajte, ak len dokážete vydržať ticho! Pamätajte, ak vás On ku tomuto povolal, neexistuje nič, čo by to zadržalo od vyplnenia sa. V pekle neexistuje dostatok diablov, aby zadržali Slovo Božie od prejavenia sa. Narodili ste sa pre určitý účel a nikto nemôže zaujať vaše miesto. Môžete mať napodobňovateľov, všetko možné, ale oni nikdy nezaujmú vaše miesto. Správne. Božie Slovo bude triumfovať. Ono nemôže zlyhať. To je to, kde by mal každý Kresťan stáť vediac toto. A skúšky prídu a zdá sa, že to príde na vás z každej strany. Ale pamätajte, Boh má určitý zámer, a to bude všetko spolu pôsobiť na dobré.

⁹⁵ Pripomeňme si teraz zopár udalostí, kedy sa vyplnilo Božie Slovo, a tých, ktorí niesli Slovo vo svojom veku.

⁹⁶ Prednedávnom som cítil vo svojom duchu, že niekto ma kritizuje. Mohlo to byť medzi tými ľuďmi, ku ktorým idú pásky. Vždy sa veľmi odvolávam na to, aby ste sa vrátili a videli tie predobrazy v Biblii v tom, čo chcem povedať. Nuž, robím to za určitým účelom. Biblia hovorí, že tieto veci boli napísané, aby sme sa mohli na ne dívať. A to je jediný spôsob, ako bez vzdelania, jediný spôsob, ako to dokážem robiť, je späťne sa na to odvolať a povedať, „Vidíte, kde toto stojí, čo sa pri tom stalo a kde sa toto stalo.“ Rozumiete? A potom tam jednoducho umiestňujete seba.

⁹⁷ Tak, ako som prednedávnom kázal o jednom malo chlapcovi, ktorý bol na lodi, viete, a ten starý kapitán zomieral. Bol chorý. A on sa opýtal, či nie je niekde na palube Biblia. Oni našli jedného malého chlapca, ktorý mal Bibliu, a on prišiel a prečítal Izaiáša 53:5. „On bol zranený pre naše prestúpenia, zdrtený pre naše neprávosti.“ A on povedal, „Dovoľte... Dovoľte mi povedať vám tu, kapitán, tak, ako mi to zvykla čítať moja mama.“ Povedal, „Toto je spôsob, akým mi to ona čítala, 'On bol zranený pre neprávosti Willie Pruitta. A On bol zdrtený pre Willie Pruitta. A všetky tieto veci, ktoré On urobil, boli pre Willie Pruitta.'“ Tak sa volal. Ten starý kapitán povedal, „To sa mi páči. Mohol by si tam čítať moje meno?“

⁹⁸ On povedal, „Pokúsim sa.“ A povedal, „On bol zranený pre prestúpenia Johna Quartzu. On bol zdrtený pre nepravosti Johna Quartzu. A Jeho ranami je John Quartz uzdravený.“

On povedal, „Vidím to.“ A Pán ho uzdravil. Vidíte?

⁹⁹ Čítajte v tom svoje meno. On bol zranený pre prestúpenia Williama Branhamu. On bol zdrtený pre nepravosti Williama Branhamu. On to urobil pre mňa a On to urobil pre teba. Čítaj v tom svoje meno.

¹⁰⁰ To je ten spôsob, ako rád prinášam Písma mojim ľuďom, to je to, čo On urobil pre niekoho ďalšieho, ktorý Ho poslúchol. To, čo On urobil pre niekoho iného, kto bol verný tejto veci, a to čo On urobil pre niekoho iného, ktorý bol neverný tejto veci, potom tam čítajte svoje meno. Ak by ste boli tam, aký postoj by ste zaujali? A pamätajte, máte dnes to privilégium zaujať ten istý druh stanoviska.

¹⁰¹ Keď Noe pri pohanení Slova, ktoré k nemu Boh prehovoril, Noe tam mal pohanenie. Noe žil vo vedeckom veku, kde existovali vedecké pokroky, pri ktorých boli schopní vyrobiť niečo, čo bolo vyspelejšie ako čokoľvek, čo môžeme my vyrobiť dnes. Boli bystrejší, viac inteligentní. Ich veda bola oveľa pokročilejšia ako naša. A pamätajte len, on musel obstať v pohanení Slova, ktoré kázal stodvadsať rokov pred tvárami posmievačov. Ich veľké vedecké spôsoby im dokázali, že tam na oblohe žiaden dážď neexistuje. Ale jednako Noe počul Slovo Pánovo, a to bolo v protiklade s ich koncepciou toho. Tak pretým, ako mohol byť jeho život zachránený, on musel stáť pred tvárou týchto posmievačov a nieť pohanenie, ktorým ho hanili.

¹⁰² Ó, niet pochýb, že museli cítiť ľútosť nad tým starým biednym kazateľom. Oni ho nemuseli nikam odstrániť alebo niečo, pretože možno v tom dni nebolo mnoho domov takého typu. On bol neškodným. On nešiel nikomu ublížiť, tak oni ho len nechali tak, samého. „Len choďte, ten starý fanatik tam hore, tam na tej strane kopca stavia loď na mieste, kde nie je žiadna voda. Ó, ten úbožiak! Ale...“ a povedali, „Odkiaľ zoženieš vodu, na ktorej by sa tvoj čln plavil, Noe?“

„Príde dolu z neba.“

¹⁰³ „Nezmysel. Dokážeme vystreľovať na mesiac a ku hviezdám s radarom,“ čokoľvek oni vtedy mali. „Nie je tam hore žiaden dážď.“

Ale on povedal, „Boh povedal, že tam nejaký dá.“

„Ako to urobí?“

¹⁰⁴ „To je Jeho vec. Jediné, čo mám robiť ja, je varovať vás, aby ste sa odtiaľto dostali preč.“

¹⁰⁵ Je to to isté teraz. „Odkiaľ príde ten oheň?“ Brat, dnes je to trochu jasnejšie, ako to bolo v čase Noeho. My už vidíme, kde On je. To je rovno pripravené zasiahnúť, to je všetko. Veda už... Tentokrát neexistuje žiadna výhovorka, vôbec žiadna, pretože veda to už dokonca zistila. Tak veru.

¹⁰⁶ A tak teraz zisťujeme, že to veru niečo bolo. A tak oni nad tým starým kazateľom cítili ľútosť a nechali ho len tak. Bola to možno pre tých ľudí zvláštna vec pomyslieť na to, že človek, o ktorom sa predpokladalo, že je inteligentný a že verí, že Boh Stvoriteľ neba a zeme by urobil niečo také, alebo povedal o niečom, čo urobí, čo by bolo v protiklade k ich spôsobu myslenia, ktoré oni mali. Možno ste to neporozumeli. Pozrite. Bol... Oni si mysleli, že pomocou svojej vedy môžu dokázať každú prirodzenú vec. Či to len nie je ten druh sveta, v ktorom my dnes žijeme? Intelektuálny, vzdelaný svet plný vedy! A čokoľvek, čo mohli dokázať, že je nesprávne... Boh je..., „Žiaden Boh by nikdy nemohol povedať niečo, čo by mohlo byť vedecky dokázané, že to tam nie je.“

¹⁰⁷ A tak oni majú tú istú ideu i dnes. Ak vám lekár povie, že máte rakovinu a že musíte zomrieť a že veda dokazuje, že máte rakovinu, a že je to v pokročilom štádiu, je to hlúpe myslieť si niečo iné, pretože idete zomrieť, to je všetko. Veda hovorí, že idete zomrieť. Oni vás vyšetřili a to je všetko. Zomriete.“ A oni si myslia, že je to bláznovstvo, ak sa snažíte povedať, že Boh zaslúbil niečo urobiť. Vidíte, je to tak, ako to bolo, vy musíte znieť to pohanenie.

¹⁰⁸ Oni hovoria, ak vám tu lekár povie, „My sme sa cez to pozreli a tá rakovina je pokročilá. Otvorili sme vás. Je po celom vašom tele a cez celé vaše srdce, cez vaše pľúca, vašu pečeň, všetko. Je to nemožné.“

A tak vidíte, keď poviete, „Ale on jednako ide žiť.“

Oni povedia, „No, chudák, nechajme ho len tak.“

¹⁰⁹ Pamätám si ten večer. Bill Hall, brat Hall, dole z cirkvi v Milltowne, mnohí z vás si pamätajú ten prípad. A keď on... Zavolali ma. Moja žena, moja svokra a ja sme tam išli. On sa oženil s dievčaťom, ktoré bolo sestrou, myslím, Georgea Coppa, ktorý bol starostom mesta alebo sudcom tu. Jeho... To bol jeho švager. Oni ho sem priviedli, aby zomrel. Lekár v Milltowne, lekár v New Albany vyšetřili jeho prípad a určili diagnózu, rakovina pečene. A tak som išiel pani Hallovú navštíviť.

A on mal žltáčku a bol celý žltý. A povedal som, „No, vyzerá to, že zomrie.“ A povedal som...

¹¹⁰ Ona povedala, „Brat Bill, je nejaký spôsob mať... Môžeš niečo počuť od Boha?“

Povedal som, „Ja neviem, sestra Hall. Môžem sa modliť.“

¹¹¹ Modlil som sa. A vrátil som sa domov a Pán mi nič nepovedal. A potom som tam išiel znovu na ďalší deň a znovu sa modlil. A ona povedala, „Poznáš nejakého dobrého lekára?“

¹¹² Povedal som, „No, náš rodinný lekár je doktor Sam Adair, tu dolu v Jeffersonville. On je, on je... Jeho otec bol naším rodinným lekárom. Mladý Sam a ja sme vždy boli dôverní priatelia a chodili sme do školy asi v tom istom čase a boli sme spolu vychovávaní. Vždy ideme k nemu, keď niečo nie je v poriadku.“

Ona povedala, „Rada by som vedela, či by sa nemohol prísť pozrieť na na Billa Halla,“ na jej manžela.

Povedal som, „Opýtam sa ho.“

¹¹³ No a Sam mi povedal, „Billy, ak lekár povedal, že má rakovinu,“ povedal, „jedinú vec, ktorú môžem urobiť, je poslať ho k niekomu, kto je chytrejší ako ja, ku špecialistovi. A vezmeme röntgen a neuválíme už naňho ďalšie ťažkosti.“

¹¹⁴ Poslali sme ho do New Albany a získali röntgen od lekára, ktorý tam bol. Vzali sme ho do Louisville a vyšetrili ho, vzali ho do sanitky a priviezli späť.

¹¹⁵ Tak, samozrejme, on nepovedal pani Hallovej, aký má problém, tak volal mne. Povedal, „On zomrie,“ povedal, „tvoj priateľ kazateľ.“ Povedal, „Špecialista v Louisville mi práve volal a povedal, 'Diagnóza, ktorú určili lekári dole v Milltown a lekár v New Albany, bola správne určená diagnóza.'“ A povedal, „Je to rakovina pečene a je v pokročilom štádiu. A, Billy, my nemôžeme vyrezať tomu mužovi pečeň a nechať ho žiť.“ Povedal, „On zomrie. Ak je kazateľom, mal by byť pripravený.“

¹¹⁶ Povedal som, „O to tu teraz nejde. Ale on nemá viac ako päťdesiatpäť rokov, a tak stále má ešte mnoho času života, aby kázal.“ A povedal, „No, ale ak ide zomrieť, tak je to potom vybavené. Ďakujem ti, doktor Sam.“

117 A tak som išiel dolu a zavolať pani Hallovú a povedal som jej. Povedal som, „Pani Hallová, Sam povedal, že tá diagnóza v Louisville bola rovnaká ako v New Albany a Milltowne. Ten muž zomiera. Brat Hall zomrie. Má rakovinu pečene a je to už v pokročilom štádiu.“

118 A tak ona začala plakať. A ja som sa otočil a modlil sa s ním. A on bol vtedy tak mimo seba, že ani nevedel, že ja som v tej miestnosti.

119 A tak som sa vrátil. A mnoho ľudí prichádzalo v tých dňoch ku nám do domu. Nikto iný na poli nebol. Nebolo to vtedy tak veľmi kontaminované a ľudia prichádzali zovšadiaľ.

120 Chcel som si trochu odpočinúť. Tak som si ľahol a potom vstal skoro asi o dve tridsať, o tretej hodine. Brat Wood ešte nebol na trati. A pozrel som sa na príjazdovú cestu a nebol tam nikto, a tak som si vzal svoj starý klobúk, vbehol som do svojej pracovne, vzal svoju pušku, dvadsať dvojkú. A tak, chcel som ísť von a poľovať na veвериčky asi do ôsmej hodiny ráno, a potom si niekde ľahnúť pod strom a trochu si odpočinúť. Nemohol by som to mať doma.

121 Vzal som si klobúk a začal som prechádzať cez izbu. A tam na stene viselo jablko. A to jablko bolo celkom skazené. Bolo prežrané červami a hrčavé a celé fľakaté. A pomyslel som si, „Kvôli čomu Méda zavesila na stenu také jablko?“

122 A potom som si znovu všimol, že to nevisí na stene. Ono viselo vo vzduchu. Strhol som svoj starý klobúk, položil pušku do rohu a padol som na kolená. Povedal som, „Pane, čo chceš oznámiť svojmu sluhovi?“

123 Zrazu dolu zostúpilo ďalšie a potom ďalšie, až tam boli štyri alebo päť jablák (Zabudol som teraz, koľko ich bolo) a viseli tam. Potom jedno veľké krásne jablko s pruhmi, bolo to veľmi veľké zdravo vyzerajúce jablko, znieslo sa dolu a odkoplo tie ostatné prežrane vyzerajúce jablká. A on povedal, „Vstaň. Postav sa na svoje nohy.“ Povedal, „Chod' a povedz Billymu Hallovi, že nezomrie. Bude žiť.“

124 Ó, bežal som tak rýchlo, ako som len mohol, a povedal som, „Pani Hallová, mám TAK HOVORÍ PÁN. On bude žiť,“ a on ma počul. A on sa snažil plakať, ale nedokázal viac hovoriť.

125 Vrátil som sa a zavolať som Sama. A povedal som, „Sam, náš brat bude žiť.“

Povedal, „Ako môže takto žiť?“

¹²⁶ Povedal som, „To nie je na mne, aby som si to domyslel. Boh tak povedal. Tým je to vybavené.“

¹²⁷ A on dnes žije. To bolo asi pred desiatimi rokmi. Je silný a zdravý. Jeho žena už od vtedy zomrela. On sa znovu oženil.

¹²⁸ Ako sa to stalo Georgeovi Wrightovi a mnohým ďalším, o ktorých by sme mohli povedať, ktorých by sme mohli menovať? Čo je to? To je niešť pohanenie. Oni sa smiali a robili si žarty.

¹²⁹ Pamätám si to ešte pred potopou v tridsiatom siedmom roku. Pracoval som tam pre Fall City Transfer Company (Mestská prepravná spoločnosť.) Hovoril som im o tom, že tam bude tridsaťdva stôp vody, myslím, že toľko, na ulici Spring. Vysmiali sa mi. Povedali, „Biedny Billy. Zdá sa mi, že on... To decko!“ Bol som vtedy ešte len chlapec. On povedal, „Billy je dobré dieťa. Je to hanba, že zostal celý zamiešaný.“ Nebol som zamiešaný. Bol som pokrstený do vnútra a nie zamiešaný. Bol som „vo vnútri.“ A to sa stalo presne tak.

¹³⁰ Odkedy hovorím, všimol som si sestru Hattie Wright, myslím, že sedí tam vzadu. Ona si pamätá ten prípad Billyho Halla. Mnohí! Koľkí sú tu dnes ráno prítomní, ktorí si pamätajú ten prípad? Ó! Iste. Sú tu mnohí z vás.

¹³¹ A tak oni nad nami cítia ľútosť, cítia ľútosť nad kýmkoľvek, kto sa snaží držať Slova v tých dňoch posmievačov. Ale pamätajte, to pohanenie musí prísť. Vždy to tak bolo. Oni si museli myslieť práve tak, ako to bolo vtedy, že Boh potom, ako je niečo vedecky dokázané, že Boh nevypovie niečo, čo bude proti vede. Ale to je to, čo Ho robí Bohom. Ak by On postupoval len podľa vedy, to by nebolo nič viac ako len to, čo dokáže dosiahnuť človek. Ale On je Boh. On je Stvoriteľom vedy. On môže urobiť to, čo si praje.

¹³² Oni si museli pomyslieť, „Úbohý, biedny Noe, no, nechajme toho starého chlapíka osamote. On míňa všetku tú zábavu, ktorú máme my v týchto dňoch, a tak nechajme ho len tak.“ Je to podobne aj teraz.

¹³³ Ale chcem tu teraz povedať ešte inú vec. My sa dívame späť a obdivujeme jeho vieru. Ale som zvedavý, že ak by sme žili v tom dni, či by sme zaujali ten istý postoj, aký zaujal Noe. Boli by sme schopní byť ochotnými vydržať to pohanenie, ktoré išlo s pravdou? Keď všetky tie milióny tam, ktoré boli vtedy vo svete, bol tam jediný Noe a jeho rodina, ktorí stáli za pravdou. Pomysleli ste na to? Len ten muž a jeho traja synovia a jeho nevesty a jeho manželka boli tí jediní, ktorí stáli za pravdou. Ale oni mali TAK HOVORÍ PÁN. My sa dívame späť a obdivujeme ho. Mohli by sme znova tak myslieť?

Musím sa poponáhľať kvôli darčekom pre tieto deti.

¹³⁴ Abrahám, práve to slovo Abrahám znamená „Otec množstva.“ On ho urobil „Otcom národov.“

¹³⁵ Tak Abrahám počul Slovo Božie. Abrahám bol prorokom a on počul Slovo Božie. A my obdivujeme Abraháma pre jeho držanie sa Božieho Slova, ako sa oddelil od svojho príbuzenstva, aké to bolo tvrdé pre Abraháma. On tam bol vychovaný. Prišiel z Bábelu a išiel tam dolu do zeme Sineár a Chaldejov, tam v meste Úr, kde všetci jeho spoločníci, jeho ľudia, a oni všetci, s ktorými chodil do cirkvi a všetko to. Ale Boh povedal, „Oddel sa.“ Ó! Čo za hrozná vec to bola opustiť to, čo mu bolo drahé, všetko, čo bolo pre neho skutočné, čo mu bolo drahé. A Boh mu povedal, „Oddel sa!“

¹³⁶ A Boh mu dal veľmi zvláštnu vec. „Budeš mať dieťa so svojou ženou.“ On mal sedemdesiatpäť a ona mala šesťdesiatpäť. Jej už prestalo bývať, ako býva ženám, ako je poriadok pre ženy rodiť deti po tie roky. A tu potom, ako žili spolu, odkedy ona bola dievčaťom, pretože ona bola jeho polovičnou sestrou, a ako by kedy mohol splodiť dieťa? A viete si teraz predstaviť, ako Abrahám ide von medzi svojich spoločníkov a hovorí, „Sára a ja budeme mať dieťa“? Viete si to predstaviť?

¹³⁷ A tak ľudia povedali, „Ten úbožiak, niečo nedobré sa s ním stalo.“

¹³⁸ Je to pohanenie, ale Abrahám sa toho držal. A keď mal sto rokov, vôbec sa nezapotácal v zaslúbení Božom. Stále obstál pri pohanení, iste, a držal sa toho.

¹³⁹ Všimli ste si tu ten rozdiel? Sára sa snažila dať Abrahámovi, vlastne, dať Bohu trochu pomoci skrze samú seba. Ona si pomyslela, viete, niečo, čo bolo iné, ako to, čo Boh zaslúbil „No, vieš, ja som už starou ženou a Hagar, ktorá je tu, je krásna žena. Abrahámovi nebude vadit', keď si ju tiež vezme. A tak vieš, to pomôže Bohu. To pomôže Bohu, pretože Hagar tu má možno len dvadsať rokov. Ona je mojou slúžkou. A vieš, čo urobím? Dám ju svojmu manželovi za ženu.“ (Pretože polygamia bola legálna.) A tak On povedal... [Ona povedala – pozn.prekl.] „Ja mu ju dám a ona bude mať dieťa s mojím manželom, a potom ja si to dieťa vezmem. A to bude to, čo Boh zaslúbil.“

¹⁴⁰ Vidíte, my sa vždy snažíme niečo urobiť; nedokážeme na Neho čakať. Musíme niečo urobiť sami. Mohlo to byť v poriadku. Ona mohla byť pekná. Mohlo to vyzeráť veľmi dobre, ale to nebolo podľa Slova. Boh povedal Abrahámovi, „To dieťa bude cez Sáru.“

¹⁴¹ Pamätáte si, čo On povedal o tom malom stádočku? „Tieto znamenia budú nasledovať tých, ktorí veria.“ „Ako bolo vo dňoch Noeho, tak to bude za príchodu Syna človeka, kedy málo, len osem duší, bolo spasených,“ tie slová nemôžu zlyhať, tak to pozorne pozorujme a zostaňme so Slovom. V poriadku. Vidíte?

¹⁴² Ľudia sa vždy snažia niečo vyprodukovať, aby zaujali miesto Božej Stvoriteľskej vôle. Vidíte, ako som často povedal, a už predtým, možno pred cirkvou, viete, nemohli by ste sa opýtať ovce, „Vyprodukuješ mi trochu vlny?“ Nie, ona to nemôže. No, koza nedokáže vyprodukovať vlnu, pretože jej prirodzenosť jej to nedovolí. Nezáleží na tom, koľko sa pokúsíte uviazať ovčiu vlnu na kozu, to nebude fungovať. Koza nedokáže vyprodukovať vlnu a ovca neprodukuje srst'. Ale ona má vlnu, lebo je ovcou. To je to, čo ju tým činí. Ona to nevyrába.

¹⁴³ My nemáme vyrábať ovocie Ducha. My máme niest' ovocie Ducha. Jablň nevyrába jablká, ona to nesie, pretože je jablňou.

¹⁴⁴ A ak sa snažíme niečo vyrobiť, „Ja tej veci pomôžem. Budem študovať desať rokov v seminári. Naučím sa toto, to alebo tamto a získam svoj titul bakalára a svoj doktorský titul. Sám pomôžem Pánovi.“ To nebude fungovať.

¹⁴⁵ Boh skrze predurčenie povoláva, koho chce. On dáva Kráľovstvo každému, komu ho On zatúži dať. Naučili sme sa to na príklade Nabuchodonozora.

¹⁴⁶ Naučili sme sa to cez Jeremiáša. Keď mu to Boh povedal skrze Slovo Pánovo, že bude čas, kedy Izrael bude odvedený do Babylona na sedemdesiat rokov. A tu prichádza iný prorok. On mu už povedal, „Tak budeš mať prorokov, ktorí povstanú. A budeš ich mať dolu v Babylone, oni povstanú, budú snívať sny a budú proroci a oni budú prorokovať v protiklade k tomuto. Ale povedz ľuďom, aby týchto ľudí nepočúvali.“

¹⁴⁷ A tu hore prichádza človek, ktorý je jedným z prorokov, volá sa Chananiáš, a keď tam stál Jeremiáš s jarmom uviazaným na krku, tu prichádza Chananiáš a hovorí, „Tak hovorí Pán. Za plné dva roky všetky nádoby Pánove,“ tak fundamentálne sa to zdalo veľmi dobré, „Boh svojich ľudí požehná. On privedie všetko presne tak, behom dvoch rokov.“

¹⁴⁸ Biblia hovorí, že dokonca Jeremiáš povedal, „Amen. Amen. Chananiáš, nech len Pán vyplní tvoje slová. Ale pomyslime na niečo, Chananiáš. Boli už pred nami proroci a oni prorokovali proti veľkým národom, vojny, a tak ďalej. Ale pamätaj, prorok sa pozná podľa jeho proroctva, keď sa zmanifestuje.“ Vidíte?

¹⁴⁹ Potom povstal Chananiáš, chytil jarmo na Jeremiášovom krku pred všetkými tými kňazmi a zhromaždením, bolo tam možno milión a pol ľudí. A strhol to jarmo, ktoré Boh položil na Jeremiášov krk na znamenie, a rozlámal ho na kusy a hodil ho k nohám a bol nadšený a povedal, „Tak hovorí Pán. Za dva roky budú späť.“

¹⁵⁰ Jeremiáš sa na neho len pozrel. Bolo to v protiklade k Slovu, a tak len odišiel preč. A Boh povedal, „Vráť sa a povedz mu,“ povedal, „Ja som k nemu vôbec nehovoril.“

¹⁵¹ On bol iba nadšený. On iba vyjadril svoj vlastný dojem. Vidíte? On vôbec nečakal, kým by to skutočnosti videl a vedel by, že to nebol on, ale že to bol Boh, ktorý hovoril. On sa vrátil a bol celý nadšený. Ak...

¹⁵² Nachádzame to dnes po celej krajine. Jedna z našich pásov bola nedávno prehrávaná v jednom dome, kde bola skupina kazateľov, a oni zostali presvedčení o pravde a išli sa dať pokrstiť na Meno Ježiša Krista. A v tej miestnosti povstal nejaký človek, prehovoril v jazykoch a povedal, „Tak hovorí Pán. Držte sa toho, čo máte. Len choďte ďalej, pokračujte a Ja vás požehnám.“

¹⁵³ Oni povedali, „No, ak to Pán povedal, tak to je hádam to.“ Vidíte? Nie je to preskúmané so Slovom. To musí najprv vziať Slovo. Tu to máte. Bolo to v protiklade k Slovu.

¹⁵⁴ Tak tu sa vracia Jeremiáš, ten pomazaný prorok. Boh mu povedal, „Ja viem, že Chananiáš polámal to drevené jarmo z tvojho krku, ktoré som tam Ja položil, ale Ja teraz urobím jarmo zo železa.“ Povedal, „Všetky tieto národy, ktoré išli dolu, aby slúžili Nabuchodonozorovi, môjmu sluhovi,“ a on bol pohan. Vidíte? A Izrael, zachovávali všetky svoje obete, ale oni neboli... Vidíte?

¹⁵⁵ Boh dal zaslúbenie, že ich požehná, ale tie požehnanie sú pod podmienkami. A vy musíte splniť tie podmienky, aby ste to uviedli do chodu.

¹⁵⁶ Ako som tu prednedávnom sedel, bolo tu jedno milé malé dievča. Najprv som preskúmať celú tú rodinu, aby som videl, či tam nie je niečo nesprávne. Boh uzdraví, ale je to pod podmienkami. Rozumiete? Jediná vec, ktorú som našiel, bola, že tá matka sa obávala vziať lieky. Povedal som, „Nemysli si to, sestra. Vyhod' si to z hlavy. Choď len rovno vpred s tým dieťaťom. Daj mu tie lieky. Boh to dá najavo.“ Vidíte?

¹⁵⁷ Ale tá vec je nájsť to, zistiť to. A potom, ak je to TAK HOVORÍ PÁN, tak je dobre.

158 Nachádzame tu teraz týchto ľudí, že oni sa snažili niečo vyrobiť, Hagar a Sára, aby pomohli Abrahámovi, aby pomohli Bohu vyplniť Jeho zaslúbenie. Nemôžete to robiť. Neexistuje vôbec žiaden spôsob, ako by sa to dalo. Je to proti všetkému. Božie Slovo sa ide každopádne stať. Vy len musíte stáť rovno na tom Slove a hovoriť, „Je to takto,“ a zachovať to Slovo. Teraz pozorujte, vyrobiť niečo, aby to zaujalo miesto Jeho Slova!

159 Možno tak isto Abrahámovi priatelia, ak ste si kedy všimli, možno tam prišli Abrahámovi priatelia a povedali, „Dobre, otec národov, koľko detí máš teraz?“ Keď mal sto rokov. „Povedz nám, otče národov, otec množstva, koľko detí máš teraz?“ Posmievači!

160 Či ste nevideli ten čas, či sme to nevideli, keď sa niekedy za niečo modlíme a to sa nestane?

161 „Tu sedí nejaký starý človek,“ hovoria. „Je slepý. Je hluchý. Je nemý. Je chorý. Urobil toto. Chodte tam a uzdravte ho, vy, Božskí uzdravovatelia. Uveríme tomu.“

162 Či si oni uvedomujú, že to je ten istý diabol, ktorý povedal, „Zostúp z kríža a uverím ti. Obráť tieto kamene na chlieb a uverím tomu“? Vidíte? Ten istý diabol, ktorý sa snažil položiť handru okolo Pánových očí a udierať ho po hlave palicou a hovoril, „No, ak si prorok, povedz nám, kto ťa udrel, a my ti uveríme.“

163 No, vy viete, že On vedel, kto ho udrel. On mohol premeniť tie kamene na chlieb. Alebo On mohol zostúpiť z kríža. Ale kde by sme boli my dnes, ak by to bol urobil? Vidíte? Oni nepoznajú program Boží. Vy musíte zistiť, čo Boh zaslúbil.

Musím sa poponáhľať.

164 Tak oni mohli povedať, „Otče národov, my sme ťa počuli pred dvadsiatimi piatimi rokmi, ako si povedal, že budeš mať so Sárrou dieťa a že z toho prídu národy, národy ľudí. Tak koľko detí máš teraz v tomto čase, otče národov?“ Ach! Vidíte? To je ten istý kritický duch, ktorý kritizuje.

165 Čo urobil Abrahám? Bolo povedané, „On sa nezapotácal na zaslúbení v nevere.“

„No, tu si sa modlil za toho a toho a neuzdravil sa.“

166 Na tom nezáleží. Ak by som sa modlil dnes večer za desaťtisíc ľudí, a zajtra ráno ich desaťtisíc zomrie, tak zajtra večer budem stále pomazávať chorých a modliť sa za nich. Boh tak povedal. Toto vôbec

nezastavuje. Boh to zaslúbil. Verím tomu. Istotne. Nerobí to žiaden rozdiel, čo oni hovoria. Ale oni sa budú posmievať. To je to pohanenie Slova.

¹⁶⁷ Ako Abrahám stál na Božom Slove, nakoniec sa ono vyplnilo. Ó!

¹⁶⁸ Pozorujte to posmievačstvo kvôli neplodnosti. Tým, že sa posmievali a najprv hanili tú neplodnosť. Oni... Ona musela vydržať všetko to pohanenie za to, že bola po všetky tie roky neplodná. Ona mala takmer sto rokov. Mala deväťdesiat, so Slovom Božím, ktoré povedalo, že ona bude tiež kňazná, matka toho dieťaťa. A ona a Abrahám neplodní, telá oboch boli akoby mŕtve, ale jednako nikdy nepochybovali v to Slovo, ani trochu. Ale museli to najprv vydržať. A potom, Haleluja, Boh zachoval svoje Slovo v tej temnej hodine: Izák sa narodil. „A jeho semena bude ako piesku na mori alebo ako hviezd na mori.“ Rozumiete? Boh vždy odpovie na Svoje Slovo. Áno. Najprv neplodnosť, potom Izák.

¹⁶⁹ Zachariáš a Alžbeta podobne. Ten starý muž a stará žena, oni sa stále držali. A keď tam prišiel Zachariáš a mohol napísať na tú tabuľku a povedať, „Stretol ma anjel a povedal mi, že budem mať s Alžbetou, mojou starou ženou tu dieťa. Nemôžem viac hovoriť. Som nemý. Budem nemý, až kým sa nenarodí to dieťa. Ale prichádza dieťa a ono bude prorokom Najvyššieho. On predstaví rannú Hviezdu. On je predchodcom Mesiáša.“ Ako to vôbec mohlo byť?

¹⁷⁰ Nieкто povedal, „Biedny úbožiak. Ó, myslím si, že on je tak trochu na hlavu, viete. Je tam, je tam trochu niečo také. Ale pozrite tu na starú Alžbetu, má okolo osemdesiat. A pozrite, pozrite na Zachariáša, aký je starý a trasie sa, a potom hovorí takúto vec. No, biedny úbožiak.“

¹⁷¹ Ale on mal Slovo Pánovo. Také pohanenie, až sa ona ukryla na niekoľko dní. Ale on zostal so Slovom. Ó!

¹⁷² Odmietnuť popularitu, odmietnuť populárny názor, odmietnuť vyleštenia dňa a štýlov a vecí toho svojho dňa. Oni to odmietli, oni odmietli kráčať s davom neveriacich. Oni odmietli veci sveta. Museli to urobiť, aby zostali s Božím Slovom, museli to urobiť.

¹⁷³ Tak isto je to dnes. Vy sa oddeľujete od všetkého, okrem vás a Boha. To nie je to, čo robí cirkev. To je to, čo vy robíte s Bohom. Rozumiete? To si ty ako jednotlivec. Áno.

¹⁷⁴ Ale pozrite, čo mu dal Boh. Keď Sám Ježiš prišiel, Zachariáš bol preč a Alžbeta tiež. Ale keď ich syn prišiel na púšti s tým TAK Hovorí PÁN, Ježiš povedal, „Nikdy nebol taký človek narodený zo ženy, veľký ako on.“ Amen. Čo? Ona strpela pohanenie neplodnosti. Zostala na Slove a porodila takého syna.

¹⁷⁵ Tak ako Sára za dávna, ako Abrahám za dávna, tá stará dvojica, ona sa toho držala. Pozrite, väčšina z tých, ktorí sa narodili, je ich ako piesku mora, neexistuje taká rasa ľudí na svete, ktorých je tak mnoho ako Židov. Ako piesku mora alebo hviezd neba. Čo sa stalo? Stalo sa to cez menšinu, jedno dieťa.

¹⁷⁶ Teraz vidíte, kam mierim. Jedno dieťa, to je všetko, čo bolo potrebné. Bolo potrebné jedno dieťa, aby zatriaslo národmi a poukázalo na Mesiáša. Bol potrebný jeden poslušný. To je pravda. Boh potrebuje len jedného človeka. To je všetko, čo On potrebuje, niekde, kde On môže mať hlas. To je všetko, čo On chce, dostať jedného človeka pod kontrolu. Ó, ako to On miluje, uchopiť jedného človeka!

¹⁷⁷ On mal raz Noeho. Raz mal Mojžiša. Mal Jeremiáša. Mal Eliáša. Mal Elizea. Mal Jána. On mal... Mal Samsona. Pokiaľ môže dostať jedného človeka pod kontrolu, to je Jeho hlas. On môže cez neho hovoriť. Môže odsúdiť svet. Ó!

¹⁷⁸ Ako On žízni a snaží sa, aby dostal človeka pod svoju kontrolu. „Aby som mohol cez neho hovoriť. Môžem dať na známosť Môj hlas. Hoci on bude trpieť pohanenie, ale Ja dám na známosť Môj hlas.“ Vidíte? Ó, áno.

¹⁷⁹ Najprv neplodnosť. Museli byť neplodní, museli strpieť pohanenie neplodnosti. Sára to musela strpieť. Tak isto Zachariáš a Alžbeta to museli strpieť.

¹⁸⁰ Pozrite dnes. Teraz tu niečo poviem. Pozrite dnes na deti smilnice. Ona zabrala národy pod politické panovanie, denominácie, tá smilnica a jej dcéry. Pozrite na tú generáciu denominácií, aká povstala, a ako málo je tých spravodlivých. Nič sa nebojte. Zostaňte so Slovom. To je všetko v poriadku.

¹⁸¹ Môžete byť vysmievaní, nazvaní náboženskými fanatikmi. Môžu vás nazvať všetkými druhmi zlých mien. Ale zostaňte rovno tam, to je Slovo, pohanenie Slova, tá vec, ktorú oni o vás povedia.

¹⁸² Jeden mladý človek, možno je dnes ráno tu. Je to môj priateľ, Jim Pool, mladý Jim, jeho ľudia. Jedného dňa sa ho niečo opýtali, no, on tu bol pokrstený a niekto mu povedal, „Ak sa chceš pokrstiť v nejakej

cirkvi, prečo nejdeš do nejakej veľkej cirkvi niečoho takého?“ Vidíte? Ale on uvidel svetlo. To bolo to. Rozumiete?

¹⁸³ „Viac je detí od tej nespravodlivej ako tej spravodlivej.“ Áno. V poriadku. Ako ich je málo od tej spravodlivej! Pozrite, aká malá hŕstka to bola vo dňoch Noeho. Vidíte? Pozrite, ako to bolo vo dňoch Sodomy. Ako málo je tých od spravodlivej!

¹⁸⁴ Koľko veľa detí má smilnica! Ona rodí deti akýmkoľvek starým spôsobom, ale to sú všetko bastardské deti. Smilnica rodí smilnicu. Pes zrodí psa.

¹⁸⁵ A Kristus zrodí pomazaných. Biblia rodí spravodlivého, tak musíme zničiť tú myšlienku toho, že sme len malá skupina. Aká milostivá vec je to!

¹⁸⁶ Pozrite sa na tú veľkú Efezkú cirkev, bolo ich tam len dvanásť. Áno. Pozrite, akú skupinu máme dnes po ich strane. Áno.

Vo dňoch Noeho bolo len osem duší.

¹⁸⁷ Vo dňoch Lota ich bolo len päť, nie, štyria. Lot a jeho žena a jeho dve dcéry. A ona sa obrátila na kamenný stĺp, potom, ako vyšla, pretože sa obzrela späť. V skutočnosti v tom dni vyšli len traja.

¹⁸⁸ A Ježiš povedal, ako bolo v tých dňoch.“ Patrí sa nám bdieť a byť opatrní. Ako málo je tých spravodlivých! Ale tak ako vždy, tí posmievači musia prinášať pohanenie. Neplodnosť... Najprv obstať v pohanení neplodnosti. Ó!

¹⁸⁹ Musím sa len poponáhľať. Som... Ja nie... Chcem pomôcť týmto malým deťom. Vydržte to ešte so mnou chvíľu.

¹⁹⁰ Ľudia sú takí istí ako vždy. Teraz tu chcem niečo znovu povedať. A chcem, aby ste... A ja neviem, či je toto nahrávané alebo nie. Ale ak je to na páске, chcem, aby ste ma počúvali, vy, pri páskach. Nemiňte to, ale študujte to. Človek je teraz taký, aký bol vždy. On chváli Boha za to, čo on robil, díva sa dopredu na to, čo on bude robiť, a ignoruje to, čo práve urobil a čo práve robí. Chváli Boha za to, čo urobil, díva sa dopredu na to, čo bude robiť, ale ignoruje to, čo Boh robí, a v tom míňa celú tú vec. Dúfam, že to porozumejú. Vidíte? Ignoruje to, čo on robí! Človek vie, čo On urobil, a pozná to zaslúbenie, čo bude robiť, ale míňa vidieť to, čo On robí.

¹⁹¹ Ó, vy, letniční, či nie ste práve príkladom toho! Vy vyhlíadate niečo, čo sa má stať ako vždy, a to sa stalo rovno pri vás a vy o tom neviete. „Ako často ich chcel zhromaždiť ako sliepka svoje kuriatka, ale

nechceli ste.“ Vy ste viac zmysľali o svojich tradíciách a denomináciách ako o Jeho Slove a Jeho Duchu. Áno.

¹⁹² Čo za pohanenie pre Máriu! (Pritom, ako zakončujeme) Čo za pohanenie pre Máriu a Jozefa kvôli Jeho Slovu. Je čas Vianoc. Plánoval som to trochu podržať, ale budete z toho počuť mnoho v rádiu a medzi pastormi, a tak ďalej. Čo za pohanenie pre Máriu a Jozefa, držať sa Božieho Slova zaslúbenia. Pamätajte si teraz. A tí posmievači zodvihli svoje brvy, keď videli malú Máriu, ako ide okolo, a videli Jozefa. „Ideš sa oženiť s prostitútkou.“ Vidíte? A pamätaj, brat, cudzoložstvo znamenalo v tých dňoch smrť. „A teraz ty ju chrániš od toho, aby nebola zabitá. Ona sa chce stať cez teba matkou.“ Ale pamätajte, po celý čas Boh s nimi konal, a to bolo podľa Jeho Slova. A tí ľudia o tom nevedeli. Vidíte?

¹⁹³ „Panna počne dieťa,“ Jozef to vedel. Mária to vedela, pretože potom, ako to Slovo bolo napísané, bol tam anjel, ktorý k nim hovoril, potvrdzoval to a manifestoval práve to Slovo, ktoré bolo napísané, že sa ide stať. Nesnívajte teraz. Myslite. Duch Svätý prišiel dolu na zem a vôbec nehovoril k celému zhromaždeniu. On hovoril ku nim.

¹⁹⁴ Jozef sa pozrel. A predtým, ako ho navštívil anjel, povedal, „Dobre teraz, ja ju milujem. Ale som spravodlivým človekom. Nemôžem sa oženiť s takouto ženou.“

¹⁹⁵ A vo sne sa mu zjavil anjel Pánov a povedal mu, „Jozef, synu Dávidov, neboj sa vziať si Máriu, tvoju manželku, pretože to, čo je v nej počaté, je zo Svätého Ducha. Ó! Čo za útecha! Vidíte?

¹⁹⁶ A Mária na svojej ceste ku studni, tá mladá panna, mala asi sedemnášť rokov, osemnášť, a vydávala sa za muža, ktorý bol už pretým ženatý a mal štyri deti, starý muž. A ona bola... Milovala ho a ona nevedela prečo. A on miloval ju a nevedel prečo. A tak tu prichádzali ku studni, aby si nabrali vodu. A popri všetkom tom študovaní tých vecí, a to, o čom rozmyšľala ohľadne Písom, niet o tom pochyb, a potom sa pred ňou zablysklo to svetlo. Keď sa zablysklo to svetlo, stál tam anjel.

¹⁹⁷ Som zvedavý, ako sa tak asi Mária cítila? Pomysleli ste niekedy na to? Rád by som vedel, či sa cítila tak vystrašene ako ja včera.

¹⁹⁸ „Zdravas Mária!“ Zdravas znamená, „Zastav sa. 'Daj teraz pozor, čo ti idem povedať. Požehnaná si medzi ženami, pretože si našla priazeň u Boha a budeš mať dieťa. Nepoznajúc muža, ale budeš mať dieťa. A tvoja sesternica Alžbeta je tiež stará a tak isto počne a bude mať dieťa. A udejú sa tieto znamenia.“

Ona povedala, „Ako sa to stane, keď nepoznám muža?“

199 On povedal, „Duch Svätý ťa zatieni. To Sväté, čo sa v tebe narodí, bude nazvané Syn Boží.“

200 Nech tí posmievači hovoria, čo len chcú. Ona to vedela. Ona vedela, že to tak bude, pretože to tak povedal Boh.

201 Ako sa asi musela cítiť v ten deň požehnaní detí alebo pri tom obrezní dieťaťa, keď tam išla hore s týmto malým dieťaťom v náručí, asi takto. A všetky ženy si od nej držali odstup, všetky mali pekné vyšívané odevy, aby dali požehnať svoje bábätká a dali ich obrezať, a takmer všetky z nich ťahali za sebou baránka. Ale ona mala dve hrdličky na očistenie, kvôli svojmu očisteniu. To malé dieťa bolo zabalené v plienkach, a to bolo vyrobené z kúska kože z jarma, ktoré mal vôl na chrbte a mal tým obalený chrbát. A to bola tá látka, ktorá tam bola v maštali. Oni pre Neho nemali nič. Boli príliš chudobní. A ona tu stála.

202 Niet pochýb, že všetky ženy si od tej malej panny držali odstup. Povedali, „Vidíte, ona má nelegitímne dieťa.“ Vidíte, ako Boh robí, že veci vyzerajú radikálne. Ó! On len naťahuje cez satanove oči vlnu.

„Aké špinavé! Aké nečisté! Cudzoložstvo. To je to, v čom je. Je to cudzoložnica.“ To nezastavilo tlkot v srdci mladej Márie. Oni si od Neho držali odstup.

203 A ľudia robia stále tú istú vec, nazývajú ho „Náboženský fanatik alebo blázon,“ alebo niečo také.

Mária vedela, koho dieťa to je. Ona len išla ďalej tak ako dovtedy.

204 Ó, ale či si nemali všimnúť, keď Simeon, ktorý tam sedel vzadu v tej miestnosti, ktorý predtým dostal zaslúbenie? On vyšiel a prorokoval. Povedal, „Pán sa mi ukázal.“ A povedal, „Neuvidím smrť...“ A on mal okolo osemdesiat, tak nejako. „Neuvidím smrť skôr, ako uvidím Jeho spasenie.“

205 „Ó, Simeon, si starý, synu. Tvoje, tvoje... Tento starček to má trošku v hlave, viete, on je trochu... Nechajte ho tak. Je neškodný. Nikomu neublíži.“

206 Ale Simeon mal Slovo Pánovo a povedal, „Videl som, ako na mňa zostupuje Duch Svätý. Stál som a díval som sa na Neho. Povedal mi, 'Simeon, ty si spravodlivý muž. A ty nebudeš... Urobím ťa tam svedectvom.'“ Aha. To je všetko.

„Kvôli čomu to ideš urobiť, Pane?“

„To je Moja vec.“

207 Môj názor je, že On chcel na nich v tom dni istotne zhrnúť uhlie. „Mali ste svedka. Prečo ste to nepočúvli?“

208 Bola tam stará slepá Anna, sedela v chráme a modlila sa. Pán jej zjavil, „Simeon má pravdu.“ Amen. Ona nedokázala rozoznať denné svetlo od noci, ale dokázala vidieť ďalej ako mnoho ľudí dnes s dobrými očami. Ona uvidela v Duchu, že príchod Mesiáša je na blízku a Duch sa pohyboval v jej srdci.

209 Vidíte, aká maličká tam bola cirkev? Zachariáš, Alžbeta, Mária, Ján, Anna a Simeon, šiesti z miliónov. Tak ako vo dňoch Noeho. Šiesti. Boh konal s každým jedným z nich. Oni boli všetci v harmónii. Všetci sa zišli spolu. Amen.

210 Starý Simeon tu. A tu prichádza to malé dieťa. On o tom nikdy predtým nič nepočul. Tu je teraz to dieťa. A potom Simeon vchádza do tej miestnosti a prichádza na neho Duch a hovorí, „Pohni sa, Simeon.“

211 A tak tu ide, kráča nevediac, kam ide. Tak ako Abrahám, on niečo hľadal. Nevedel, kde to je, ale hýbal sa vpred. Po chvíli sa zastavil. A Duch Svätý mu musel povedať, „Tu On je.“

212 On sa načiahol a vzal z rúk Márie to dieťa do svojich rúk. Pozrel hore a povedal, „Pane, dovoľ teraz svojmu služobníkovi odísť z tohoto života v pokoji. Moje oči hľadajú na Tvoje spasenie.“ Tá vec, z ktorej si každý robil žarty, ktorej sa tie ženy stránili, Simeon povedal, „To je Tvoje spasenie, Pane.“

213 A asi v tom čase tu prichádza jedna stará slepá žena, prediera si cestu, potáca sa tu a ide cez to publikum a prichádza k Nemu a ona tiež zaprorokovala, lebo ona na Neho čakala. Povedala Márii, „Meč prebodne tvoje srdce, ale to zjaví myšlienky mnohých srdc.“ Vidíte? Čo to bolo?

214 A tak teraz hádam niektoré z tých žien povedali, „Vidíte to? Vidíte, aká trieda ľudí to je? Tu to máte, vidíte? To je to. Vidíte, čo to je? Ten starec s porušenou hlavou. A on stojí tam pred tým prostitútskym dievčaťom a snaží sa povedať takúto vec. Tu to máte. To je nelegitímne dieťa. Pozrite na starú Annu, ako tu sedí, vyhladovaná na smrť a takto sa správa. Ona nebude mať takú zábavu, akú máme my. Ale tu to vidíte. Mohla by patriť do všetkých spoločností v našej krajine. Vyšla z celkom dobrej rodiny a mohla by tam patriť. Ale vidíte ju tu. Vidíte, ako sa tá skupina dáva dohromady?“ Ó, áno. Amen.

215 Ta istá vec je dnes. Sedíme v ponebeských miestach v Kristu Ježišovi a sme pozdvihnutí skrze Ducha Svätého.“ Istotne. Tak veru.

216 Ó, máme ešte trochu času? Musím niečo povedať. [Zhromaždenie hovorí, „Áno.“ - pozn.prekl]

217 Mám tu ešte jeden typ, na ktorý sa dívam, v tom čase, kedy Slovo bolo prejavené, tí múdri muži.

218 Prial by som si, keby som mal čas, Fred, aby si to mohol prečítať. Máš to vo vrecku? [Brat Fred Sothmann hovorí, „Áno.“] Hádám to mnohí z vás videli v časopise.

219 Tá vec, ktorú Duch Svätý hovoril tu pri rieke pred tridsiatimi tromi rokmi, oni to práve vykopali. Deviateho decembra to dokázali skrze astronómiu, ako Jupiter a tie hviezdy boli spolu v konštelácii!

220 Majúc starý astronomický kalen... Značky toho, ktoré práve vykopali. To je presne ten čas, kedy prišla táto konštelácia, pri konštelácii týchto hviezd, a vrhlo to práve rovno smerom k Babylonu a tí mudrci to priniesli. Pamätáte si? Oni prekročili svoje obežné dráhy a zniesli sa nižšie miliardy svetelných rokov od seba. A tí židovskí mudrci, ktorí boli v Babylone, uvideli, ako to prichádza do konštelácie, tie hviezdy. Tri z nich sa pohli spolu a utvorili jednu rannú hviezdu. A oni vedeli skrze Slovo Božie, že to bol ten čas, kedy tie hviezdy prídu spolu, že vtedy bude Mesiáš na zemi.

221 To je ten dôvod, prečo sa dali na cestu. „Kde On je, ten narodený Kráľ Židov? Kde On je? Niekde! Pretože, keď sa zišli tie hviezdy, kým sa tie ich nebeské telesá nestali týmito jedným nebeským telesom tu, keď sa tie tri pohli spolu, Mesiáš musí byť na zemi.“ A keď sa pohli v ich smere, tí mužovia vedeli, že Mesiáš je na zemi.

222 Oni boli odborníkmi vo svojej oblasti. Boli to veľkí ľudia. Boli to majstri vo svojom obore, náboženskej vedy. Oni pozorovali tú náboženskú stranu toho. A oni uvideli, ako sa tam pohli tie hviezdy, Jupiter a Sargas, a oni sa pohli do svojej línie. A oni povedali, „My vieme, že niekde je Mesiáš. Tak On musí byť v Jeruzaleme, pretože to je to hlavné mesto náboženstva sveta, náboženstvo Mesiáša. To je ich hlavný stan. To je ten denominačný hlavný stan. To je to, kde sedí tá veľká klerikálna skupina.“

223 A tak išli na ľavých dva roky dolu cez rieku Tigris a cez močiare a džungle a putovali a vošli do mesta a ich srdcia boli naplnené radosťou.

224 Oni poznali, kedy tie hviezdy viseli na oblohe. A toto je to, že dokonca astronómovia dnes hovoria, „Ak by v skutočnosti tie hviezdy prišli znovu do takého miesta, to by pre nich vytvorilo jednu hviezdu od toho miesta, kde stáli a dívali sa.“ Ale oni museli stáť na takom mieste, aby to videli. Amen. Amen.

225 Záleží, kde stojíte. Záleží, na čo sa dívaš. Aha. Áno.

226 Tak oni to videli a nasledovali to a boli rovno v jednej línii. Nezáleží na tom, kde sa dostali, bolo to s nimi v jednej línii. To ich viedlo. Vidíte?

227 To je ten spôsob, ako musíte dostať všetky Písma do jednej línie, všetko, a potom zostať v tej línii s Písmom. To je jediný spôsob. To vás povedie rovno k Nemu. Istotne povedie.

228 Teraz si všimnite. Oni tu prichádzajú a volajú, „Kde je On, ten narodený Kráľ Židov?“ Tá hviezda ich viedla rovno do Jeruzalema, rovno do toho hlavného denominačného stanu. Ale keď sa za ňou obzreli, tá hviezda ich opustila. Tak vošli do mesta, prešli hore dolu ulicami a mysleli si, že mesto bude plné radosti Božej. Prechodili hore dolu ulicami s radosťou a išli a vykrikovali, „Kde je On, ten narodený Kráľ Židov? Uvideli sme Jeho hviezdu, keď sme boli na východe, a prišli sme sa mu pokloniť.“

229 Pamätajte, tá hviezda išla smerom na západ. Oni boli ma východe. „Smerujeme k východu a ideme stále ďalej. Veď nás do...“ Vidíte? Oni boli absolútne... Boli... No, Babylon a India ležia východne od Palestíny, trochu na juhovýchod. A oni išli smerom na západ. „Vedení smerom na západ,“ poznáte tú pieseň, „Stále ideme vpred. Veď nás ku tomu dokonalému svetlu.“ Vidíte? Oni... Tí múdri muži prichádzali na západ. Opúšťali východ, išli na západ a uvideli tú hviezdu. Tak ak by boli na západe a dívali sa späť, nevideli by to. Rozumiete?

230 Potom, keď sa tam dostali, to ich viedlo rovno tam a potom ich to opustilo. Pomysleli si, „Tu to je. Tá hviezda odišla, tak tu to je. Sú v meste. A tak, ó,“ povedali, „každý bude spievať a bude šťastný. Sláva Božia sa všade rozsvietila. Tak tu sme a vieme, že naše... Vieme, že náš úspech, ako sme pozorovali tú konšteláciu... Nikto, žiaden majster tam nemohol ísť a dať tie hviezdy dohromady. A my vieme, že keď tie hviezdy prišli do toho nebeského telesa, to je ten čas, kedy je Mesiáš na zemi. Mesiáš je na zemi.“

231 A každých niekoľko stoviek rokov tá konštelácia znovu prechádza, vidíte, a vtedy prichádza na zem dar. Všimnite si.

232 „Mesiáš je na zemi, keď sa tá skupina hviezd dá dokopy.“ A oni vedeli, že On tam je, tak išli do toho hlavného stanu náboženstva a prechádzali tam a hovorili a chodili na týchto ťavách hore dolu ulicami. „Kde je? Kde je? Kde je ten narodený Kráľ Židov? Uvideli sme na východe Jeho hviezdu. On je niekde tu. Kde je? Kde je? Kde je?“ Hmm, čo za pohanenie!

233 Išli k najvyššiemu kňazovi. Mohol povedať, „Čo sa s vami deje, chlapci? Och, vy banda fanatikov!“ Vidíte? Čo za pohanenie na základe ich vedeckého úspechu! Skrze moc Božiu oni uvideli Jeho hviezdu. A boli to múdri muži, chytrí. Oni boli na poli náboženskej vedy. A Oni vedeli, že keď sa tam tie hviezdy objavia, Mesiáš niekde bude. A tu na tom mieste, kde o tom mali niečo vedieť, nevedeli o tom nič.

234 Viem si predstaviť, že deti, ktoré tam stáli na ulici, hovorili, „Pozrite sa na to. Banda fanatikov. Počujete ich, ako spievajú, 'Kde On je, ten narodený Kráľ Židov?' Oni nevedia, že Herodes je tam dolu. Oni nepoznajú biskupa takého a takého.“ Ó.

235 „Kde je On, ten narodený Kráľ Židov? Uvideli sme Jeho hviezdu na východe.“

236 Oni povedali, „Podťe sem, vy, všetci múdri muži, ktorí ste tu na okolo.“ Aha. „Podťe sem. Videl niekto z vás niekde nejakú hviezdu?“

„Ó, nikdy som niečo také nevidel.“

237 „Vy všetci astronómovia, podťe sem. Videli ste niekto nejakú hviezdu?“

„Nie. Nie.“

„Videli ste nejaký druh takého tajomného znamenia?“

„Nie. Nevidíme nič také. Nie.“

238 A stále to nevidia. Je to to isté. Oni nevidia nič. Nedokážu to vidieť.

„Ó, zvolajme kazateľov. Tak ako vy všetci?“

„Nie. Nevideli sme žiadnu hviezdu.“

239 „Tak čo vy, chlapci, ktorí tam strážite čas hore na múroch? Vy pozorujete hviezdy. Poznáte každú... Poznáte každú konšteláciu na oblohe. Poznáte každú hviezdu. Videli ste niečo?“

„Nie. Nevideli sme nič.“ Ale to tam bolo.

240 Sláva Bohu! Ó! Môžete to vidieť? Je to tam teraz a oni to nedokážu vidieť. To prebieha rovno okolo nich a oni to nedokážu vidieť.

241 „Nie. Nič sme nevideli. Ó, išiel som tam. Nič som nevidel.“ Istotne. Ty nevidíš. Si príliš slepý. Nie je to pre teba, aby si to videl. Vidíte? Ak si tak slepý, potom to istotne nevidíš.

242 Je to len pre tých, ktorým to Boh zjaví. To sú tí, ktorí to vidia. Vždy to tak bolo. Iste.

243 Bol to Noe, ktorý mohol vidieť dážď tam na oblohe, viete, ale tí ostatní z nich to nemohli vidieť. Rozumiete? Oni tam ten dážď nevideli, ale Noe ho videl.

244 Bol to Abrahám, ktorý videl, ako Sára drží dieťa. To je pravda. Nie tí posmievači, ktorí hovorili, „Otče národov, koľko detí máš teraz?“

245 Ako by sme mohli prejsť cez celú Bibliu, tých praotcov a prorokov, cez nich všetkých. „Viera je podstata vecí, ktoré sa nevidia,“ oni vedeli, že Slovo to vypovedalo, a tam to je. Tu je ten dôkaz toho. Oni to vidia. Všimnite si teraz. Ó!

„Naši mudrci tú hviezdu nevidia. Nič na tom nie je.“

246 Prečo? V skutočnosti, keď sa dívali, a oni tam išli s takou skupinou, tak tá hviezda odišla.

247 To isté je dnes. To je to, čo zhasína mnohé svetlá, veru tak, to je to, že ľudia sa spriahnu s takou skupinou, ktorá tomu od počiatku vôbec neverí. A ako budeme mať zjednotenie cirkví? „Ako budeme kráčať spolu, ak sa nezhodneme?“ Ako budeme mať obecenstvo tohoto tu po celom svete, všetky cirkvi a spojené cirkvi sveta? Ako sa ideme spolu zjednotiť, keď sa od seba líšime na milióny míľ? Vidíte? Ako to dokážeme? Evanjelikáli s niekým a toto a tamto a zase to, a to všetko spolu, a pritom sa zjednocujú spolu s takou bandou porušenia.

248 Boh ide mať manželku, ktorá je čistá, svätá, nescudzoložená, ktorá zostáva s Jeho Slovom. V poriadku.

249 Ježišove pohanenie pre Slovo. (A potom za chvíľu zakončíme.) Ježiš bol kvôli Slovu pohanený. Pozrite sem. Ako mohol vydržať to pohanenie, keď On bol Božským stelesneným Bohom? On bol Boh, Boh Sám učinенý telom.

250 Tak vy viete, že Biblia tak hovorí. „Dotýkali sme sa Ho. Anjeli Ho videli.“ Pomyslíte len na to. Verím, že Timotej tu to takto nejako hovorí, že, „Bez pochybnosti veľké je tajomstvo pobožnosti, lebo Boh bol prejavенý v tele, videný anjelmí.“

251 Anjeli boli pri Jeho narodení. Ako sa tí anjeli museli dívať dolu a radowať sa, keď sa pozreli dolu do tej maštale a videli stelesneného Boha. Amen. Niet divu, že začali kričať, „Dnes sa vám v meste Dávidovom narodil Kristus, Spasiteľ. Anjeli sa radovali a mávali svojimi veľkými krídlami spolu nad vrchmi Judey a spievali, „Sláva Bohu na výsostiach, pokoj na zemi a v ľuďoch zaľúbenie.“ Oni videli Božie Slovo, nad ktorým bdeli, aby Ho videli prejavené. A tam to bolo.

252 Tak satan tomu neveril, viete. On povedal, „Ak si...“
Anjel povedal, „On je.“ To je ten rozdiel.
„Ak si Ty, tak urob to a to. Nech ťa to vidíme urobiť.“
Ale anjel povedal, „On je tam.“

253 Tí mudrci so všetkou svojou náboženskou vedou povedali, „On je tam.“ Amen.

254 To je ten dôvod, prečo dnes archeológovia a podobne vykopávajú tieto veci, ktoré boli pred rokmi prorokované, že sa stanú. A tu to majú, vykopávajú to. Oni dokonca nikdy...

255 Neexistuje žiadna história, ktorá kedy povedala, že Pontský Pilát bol kedy na zemi. Vedeli ste to? Niektoré z vás deti, ktoré chodia do školy, povedzte mi niečo z histórie, kde sa hovorí, že bol Pontský Pilát. A neveriaci sa tomu posmievajú a robia z toho žarty a hovoria, „Nikdy neexistoval žiaden rímsky vládca, ktorý sa volal, žiaden panovník, ktorý sa volal Pontský Pilát.“ Ale asi pred šiestimi týždňami vykopali jeden uholný kameň s nápisom, „Pontský Pilát, panovník.“ Ó! Aký nezmysel!

256 Oni povedali, „Nikdy v histórii nebol žiaden Ramzes, žiaden Ramzes nad Egyptom.“ Ale vykopali kameň, tí archeológovia, a tam bolo, Ramzes II. Všimnite si.

257 A oni hovoria, že tie múry nikdy nepadli. Archeológovia len kopali a kopali, a viete, prvé, čo zistíte, je, že vykopali tam dolu, kde tie múry v Jerichu padli, viete, keď zaznela trúba. Hovoria, „To bol iba mýt, nejaká pieseň, ktorú tam vtedy niekto spieval.“ Áno. Posmievači to hovoria, „To bol iba mýt, nikdy nebolo žiadnej takej veci, ako že múry padli a Jozue zatrúbil na trúbu a vybehol na múry a oni zišli dolu. Nikdy nič také nebolo.“ A nejaký veľký kresťanský archeológ len stále kopal, pretože on vedel, že to tak musí byť. A on kopal niečo okolo tridsať stôp pod všetkým tým ostatným. A tam boli tie múry nakopené rovno jedno na druhom, presne tak, ako hovorilo Slovo.

258 Hovorila, „Nikdy nebolo nič také ako Dávid, ktorý hral na nejaký nástroj, na strunovú harfu, pretože strunová hudba bola známa až od pätnásteho storočia.“ Povedali, „Nikdy nič také nebolo.“ A jeden kresťanský archeológ to vykopal dolu v Egypte. Pred štyrmi tisícami rokov mali strunové nástroje. Amen. Ó!

259 Hovorila, čo sa týka tých hebrejských detí, ako robili kamene a také veci zo slamy, „Nič také nebolo.“ A archeológovia tam kopali. Čo našli? To je veda. Čo našli? Múry mesta, ktoré stavali Hebreji, tá prvá vrstva kameňov bola dlhá slama, tá druhá vrstva bola nakopená z malých kúskov posekanej slamy a tá tretia nemala v sebe vôbec žiadnu slamu. Ó!

Národy sa rúcajú, Izrael sa budí,

Znamená, ktoré predpovedali proroci.

260 Tak veru. To prišlo až rovno k nám, brat, sestra. Prečo to je? Za posledných niekoľko rokov ten filmový svet neurobil nič také, ako urobil teraz. Na plátna prichádza príbeh Desiatich prikázaní od Cecila DeMilla. Na plátno prichádza život Ježiša Krista cez Ben Hura. Na plátno prichádza veľký rybár, obrátenie Petra. A všetky tieto náboženské filmy, ktoré filmový priemysel odmietol a pošpinil a potrhal. Ale Boh vo svojej veľkej moci to jednako mocne preukázal. Presne tak isto.

261 Práve teraz tie veci, ktoré boli pred pár rokmi povedané, taký biedny, malý, pokorný sluha ako ja, veci od Boha. Povedal som, „Je tam svetlo, ktoré tam stálo a hovorilo so mnou a povedalo mi tie veci, ktoré mám urobiť.“ Ľudia sa tomu smiali a hovorili, „On je tak trochu na hlavu.“ Tam je to na fotke. Veda to zachytila. Je to tam. Je to pravda.

Povedal som, „Tá žena je zatienená na smrť.“

262 Ľudia povedali, „Niečo ako tieň, to je nezmysel. On si to len predstavuje vo svojej myšli.“

263 A tam je to odfotené. Boh spôsobí, že skaly budú kričať. On je schopný urobiť to, čo chce urobiť.

264 Ježišove pohanenie pre Slovo. Božský Syn Boží tam stál, Emanuel, čo za pohanenie! Nechal, aby Ho ten neveriaci hriešnik zviazal, pľul Mu do tváre, trhal Mu kusy brady a On sa neopovážil s tým nič urobiť. Pohanenie Slova, aha, čo? Aby to vyplnilo Slovo Otca. Ó. Ale pamätajte, On musí obstať v pohanení smrti. Boh, ktorý nemôže zomrieť, a Ten jediný, ktorý mohol zomrieť, aby spasil hriešnika. Nikto

druhý, žiadna druhá osoba alebo tretia osoba to nemohla urobiť. Boh Sám je ten jediný, ktorý to môže urobiť. A tu On bol.

265 Povedal, „Žiaden človek nevystúpil hore, iba Ten, ktorý zostúpil dole, Syn človeka, ktorý je teraz v nebi.“ Amen.

266 Oni povedali, „Naši otcovia jedli mannu na púšti.“

„A sú mŕtvi,“ On povedal.

„A Ty hovoríš, že Ty si Chlieb Života?“

267 On povedal, „Predtým, ako bol Abrahám, JA SOM. Ja som ten Chlieb Života. Ja som ten JA SOM.“

268 Oni povedali, „Nemáš ani päťdesiat rokov a hovoríš, že si videl Abraháma?“

269 On povedal, „Predtým, ako Abrahám bol, JA SOM.“ A potom nechal, aby Ho hriešnici zviazali, denominačná cirkev Ho zviazala.

270 Pamätajte, v posledných dňoch táto bohatá Laodicejská cirkev, oni Ho dokonca vystrčili von z cirkvi. Vidíte, kde je to teraz? Dokážete vidieť, prečo tak kričím proti tomu systému? [Zhromaždenie hovorí, „Amen.“ – pozn.prekl.]

271 Prečo Ježiš nechal, aby Ho hriešnici zviazali? To malo naplniť Slovo, priniesť pohanenie Bohu, ako zomieral. Boh musel zomrieť. On musel byť telom, aby zomrel. A Ježiš to vedel. On im o tom povedal. On povedal, „Zničte tento chrám a Ja ho znovu pozdvihnem.“ Nie niekto iný ho pozdvihne. „Ja ho pozdvihnem. Vo troch dňoch, ja ho znovu naspät' pozdvihnem. Vy to zničte a Ja to pozdvihnem. Tak, ako bol Jonáš v bruchu veľryby tri dni a tri noci, tak musí byť Syn človeka v srdci zeme.“ A oni to ani nerozumeli. Vidíte? Pohanenie pre Slovo, On Ním bol.

272 Tak On bol vysmievaný až na smrť, aby znovu povstal do večného života. On musel byť najprv vydaný smrti, aby mohol povstať do večného života a priniesť každú ďalšiu ľudskú bytosť (Ktorá bola na Jeho podobu) do večného života, každá, ktorá to prijme. Vidíte? On sa stal človekom, stal sa príbuzným Vykupiteľom a musel zničiť pohanenie všetkého toho posmievania a robenia si žartov, práve tak ako Jeho spolusluhovia, ktorí boli pred Ním. Tak ako Mojžiš, tak ako Noe, tak ako všetci ostatní z nich zniesli ten posmech, On musel zniesť ten posmech. Prečo? On mal Slovo a On bol Slovom. To je ten dôvod, prečo sa mu vysmiali viac ako kedy predtým. On bol Božský a bol samotným Slovom. Haleluja! To je to, čo Ho tvorilo.

273 Ježiš povedal, „Vy pokrytci.“ Povedal, „Staviate hroby prorokom a ste jednými z tých, ktorí ich tam vložili. Oni prichádzali so Slovom Božím a vy ste im neverili. Vy ste vinní za každého jedného z nich.“

274 Ak bude Boh chcieť, vo Phoenixe sa dotknem jedného Slova. Idem obžalovať túto generáciu za zabitie Ježiša Krista, že Ho znovu nanovo ukrižovali. Idem priniesť obžalobu pred tú kazateľskú asociáciu, ak bude Boh chcieť. Oni sú vinní Krvi Ježiša Krista, pretože Ho znovu ukrižovali. Tak veru. Celé to obžalovať!

275 Peter ich obžaloval na deň Letníc. Povedal, „Vy ste rukami bezbožných ukrižovali Knieža Života, ktorého Boh vzkriesil. Sme tomu svedkami.“ On priniesol obžalobu.

276 Idem vziať Božie Slovo a obžalovať každú denomináciu, ktorá existuje a každého človeka na tvári zeme, ktorý je vinný Krvi Ježiša Krista. Nech mi Boh pomôže, aby som bol v tom dni Jeho obhajcom. Amen. Áno.

277 Ó, posmievači si z Neho robili žarty. Hanili Ho. A On zostal rovno s tým. Amen. Ó, pozorujte, čo urobil. On bol Syn Boží, strpel smrť, aby mohol usmrtiť hriech. Musel to urobiť. To je ten jediný spôsob, ako to mohlo byť usmrtené. A On toto urobil a obstál v tom tak ako všetci ostatní z nich.

278 Pretože všetci z tých, ktorí boli pred Ním, mali miniatúrne Slovo Božie. Pretože Ježiš tak povedal. „Slovo Pánovo prišlo ku prorokom. A ktorí z nich,“ povedal, „z vašich otcov, vaše organizované náboženstvo, Ho neukameňovali a neusmrtili? Ktorý z nich prijal prorokov? Vy potom staviate ich náhrobky, potom, keď sú preč.“ Povedal, „Vy ste vinní toho, že ste ich tam položili.“

279 Potom im povedal to podobenstvo o tej vinici a ako prišli tí sluhovia. Oni s nimi zle zaobchádzali a nakoniec povedali, „A teraz toho syna zabijeme, pretože on je dedičom.“ Vidíte? Ó, oni sa rozhnevali, keď to videli. Vidíte?

280 Ale on musel obstáť v tom pohanení. A tu bol zviazaný, vedený na smrť, aby bol usmrtený, aby priviedol naspäť večný život. Sláva Bohu! Ó, ako Ho milujem! Priviesť späť večný život a pozdvihnúť každého syna Božieho zo všetkých vekov, ktorý stál so Slovom a vydržal pohanenie. To je pravda.

281 Ak by On neprišiel, Noe by nemohol povstať. Ak by On neprišiel, Eliáš by nemohol povstať. Ak by On neprišiel, Noe by nikdy nepovstal. Ak On mohol... Ak by On neprišiel. Pretože On bol tým

predurčeným Baránkom, ktorý prišiel, aby vzal na Seba pohanenie a zomrel smrťou pre každé Božie Slovo, ktoré bolo vypovedané, za ktorým stáli všetci títo spravodliví muži. On tým musel byť. Nikto iný to nedokázal. Boh Sám, a On prišiel a zaujal to miesto, aby mohol vykúpiť a dať večný život každému synovi Božiemu, ktorý stál za tým istým Slovom a strpel pohanenie. Každý Boží syn počas všetkých vekov, ktorý obstál v pohanení, nebol nikto, kto by ho mohol vykúpiť, ale skrze vieru On videl toho prichádzajúceho Vykupiteľa.

282 Jób Ho videl. Jób tam stál a oni hovorili, „Ó, ty si tajný hriešnik. Boh s tebou tak zle zaobchádza, pretože ty si tajný hriešnik.“

283 On povedal, „Ja viem, že môj Vykupiteľ žije. A v posledných dňoch sa On postaví na zemi. A hoci by kožné červy zničili toto telo, jednako vo svojom tele uvidím Boha.“

284 Jeho manželka povedala, „Prečo Ho neprekľaješ a nezomrieš?“ Povedala, „Vyzeráš ako mizerná troska.“

285 On povedal, „Ty hovoríš ako bláznivá žena.“ Amen, tam on bol. „Ja viem, že On žije a On sa postaví v posledný deň.“

286 Ak by Ježiš nebol prišiel, Jób by nemohol byť vykúpený, pretože On bol Baránkom zabitým pred založením sveta. On poznal Svoje miesto. On poznal Svoju pozíciu.

287 To je ten dôvod, keď Mária rozpoznala tú pozíciu, v ten deň z toho vyšla. On povedal, „Ak ja... Ak by si tu býval bol, môj brat by nebol zomrel.“

On povedal, „Tvoj brat znovu povstane.“

Ona povedala, „Áno, Pane, po vzkriesení. On bol dobrým chlapcom.“

Ježiš povedal, „Ale Ja som to Vzkriesenie. Veríš tomu?“

288 Ona povedala, „Áno, Pane, verím, že Ty si Syn Boží, ktorý mal prísť na svet.“

On povedal, „Kde ste ho pochovali?“ Ó! Tu to máte. Vidíte?

289 Ona to rozpoznala, tá drobná žena to nielen hovorila. Z nej bolo vyhnaných sedem diablov. Ona poznala moc Božiu, ktorá dokáže vziať pýchu a stres a všetko od nej preč, ktorá dokáže vziať preč toho nepatrného, sebeckého, vzdelaného ducha z nej a učiniť ju novým stvorením. On z nej vyhnan sedem démonov. Tie ženy vedeli, kým On je, tie, ktoré Ho prijali.

290 Ony vedeli, čo On pre nich môže urobiť. Takisto to vedia aj dnes. Len to prijať. To je tá ďalšia vec.

291 Tu On je. Ona to povedala. A On... Viete, čo sa stalo. Ó!

292 Všetci, ktorí budu trpieť pre to isté Slovo, On pre tú príčinu za nich zomrel. On bol ten jediný, ktorý mohol zomrieť, aby to urobil, pretože On bol Slovom. On bol Slovom a to Slovo bolo manifestované. Všetci ostatní mali také malé namočenia, ale tu On bol ako plnosť Boha neba. Takým istým je On dnes. Židom 13:8, „Ježiš Kristus je ten istý včera, dnes a naveky.“ Počúvajte.

293 Už skutočne zakončujem. Musím to urobiť, jednoducho musím. Už som prekročil čas.

294 On nikdy nenapísal ani jedno slovo, že? [Zhromaždenie hovorí, „Nie.“ – pozn.prekl.] Nikdy nenapísal žiadne slovo. Prečo? On bol Slovom. On bol tými Slovami, ktoré boli napísané, a On bol manifestáciou toho Slova. Sláva! Teraz sa cítim dobre. On bol Slovom. On nemusel nič napísať. On bol Slovom, tým napísaným Slovom, ktoré bolo prejavené. Sláva Bohu! On je ten istý včera, dnes a naveky. On je Slovom, Slovom, ktoré sa zmanifestovalo.

Poviete, „Je to pravda, brat Branham?“

295 Sledujte, ako tam Jehova stál a ako tam vtedy vyfúkol taký pruh cez tie vlny a urobil pre Izrael cestu, aby mohli prejsť.

296 Pozorujte Jehovu v tele, ako hovorí, „Utíš sa.“ Keď tie vlny narážali na breh počas tej búrky a diabol tam takto všade striehol, On povedal, „Ticho, utíš sa.“ A to Ho poslúchlo, tie vetry a všetko to. On bol Jehova. Amen.

297 Ten Jehova tam mohol stáť a fíkať im tam pár kvapiek, aby to padalo na zem, a stalo sa to chlebom, aby to nakŕmilo ľudí.

298 On tam stál a vzal päť rýb alebo chleby a dve ryby a nasýtil päťtisíc.

299 On bol Slovom. Amen. Amen. On je Slovom a On vždy bude Slovom. A čo sa týka mňa a môjho domu, my budeme slúžiť Slovu.

Ó, chcem Ho vidieť, chcem sa pozrieť na Jeho tvár.

Spievať tam navždy o Jeho spasiteľnej milosti,

Na uliciach slávy nechajte ma pozdvihnúť svoj hlas,

*Keď sú starosti minulosťou a sme konečne doma
navždy sa radujúc.*

300 Ó, áno. Niešť pohanenie Slova. Existuje pohanenie, ktoré ide so Slovom. Zostaňte rovno so Slovom a neste to pohanenie.

Modlime sa.

301 Ježišu, ako som v ten večer, Pane, kričal, „Ó, Ježišu, čo chceš, aby som robil? Čo mám robiť, Pane, keď vidím tieto veci, a vidím tú hodinu, v ktorej žijeme, čo mám robiť, Pane? Čo mám robiť?“

302 Modlím sa tu za moju malú cirkev, Pane. Myslím na tých malých vtáčikov v tom videní, tie veci, ktoré sa stali, a tie ďalšie vtáky, ktoré boli veľké. Ale tam ich boli tri vrstvy, Pane. Ale keď tam vstúpili tí anjeli, nezostali tam žiadne vtáky. Tí malí poslovovia boli ohromní, Pane, ale verím, že niečo je pripravené sa stať. Nech je to tak, Pane. Formuj nás a učiň nás podľa Tvojho spôsobu. My sme hlinou a Ty si hrnčiarom.

303 V tento vianočný večer, Pane, sme ti vďační za ten Boží dar, ktorý nám Boh dáva. Hoci toto je nejaká povera dňa (Ako to veríme vo svojich srdciach), že ľudia sa to snažia urobiť nejakou omšou, Kristovou omšou, ale my neprichádzame v tom spôsobe nejakého Santa Clausa a vianočných stromčekov a dekorácií. Ale my prichádzame v Mene Pána Ježiša, aby sme uctili Boha nebies, ktorý sa stelesnil, stal sa telom, aké máme my, a prebýval medzi nami, aby nás vykúpil a strpel pohanenie toho Mena, strpel pohanenie kríža, aby nechal svetskú inštitúciu usmrtiť Emanuela, aby nám On mohol priviesť večný život.

304 Kým sme, Pane? Kým sme my, aby sme sa stránili nejakého pohanenia? Bože, učiň nás šľachetnými vojakmi. Porúčam tieto slová Tebe, Otče. Možno boli polámané, ako som slabý a unavený. Ale, Otče, odpláť týchto ľudí za to, že sedeli a počúvali. A nech moc, ktorá priviedla nášho Pána a predstavila nám Ho tu ako Spasiteľa v týchto posledných dňoch, nech to môže oživiť každého Ducha tu, Pane, k tomu blízkeho príchodu Pána Ježiša. Nech je to tak, Otče.

305 Uzdrav nemocných a postihnutých, ktorí sú medzi nami. Zviaž zlomených srdcom. Pane, my sme... Prešli sme cez tak mnoho, moje srdce má toľko rán, Pane, z tých ťažkých bojov. Som starým veteránom. Pomôž mi, Pane. Potrebujem Tvoju pomoc. Možno všetok tento tréning bol za určitým účelom. Spolieham, že bol, Pane. Pomôž mi, ó, Bože. A pomôž tomuto zboru. A požehnaj nás spolu.

306 Požehnaj malé deti. Myslím na mnohé dnes, ktoré sú malé a chudobné, maličkí, ktorí tam nedostanú nič. Modlím sa, aby si bol s nimi

a pomohol im. Daj im večný život, Pane. To je to veľké. To je ten vianočný dar, ktorý chceme, to je Život Ježiša Krista, aby panoval a vládol v mojom srdci. To je to, čo chcem, Pane.

³⁰⁷ Požehnaj nás teraz spolu. Porúčame tieto slová Tebe. Nech padnú, kdekoľvek môžu, Pane. Kdekoľvek je otvorené srdce, nech to prinesie veľký čas spasenia v Ježišovom Mene. Amen.

³⁰⁸ Každý, kto... Koľkí Ho milujete? [Zhromaždenie hovorí, „Amen.“ – pozn.prekl.] Či sa máme jednako tak ponáhľať? Ó, ako Ho milujem! Milujem Ho. „Pane, čo chceš, aby som robil?“

³⁰⁹ Nezabudnite na službu dnes večer. Viete, čo teraz znamenajú Vianoce? Ó, toto je môj vianočný dar. Toto je to Slovo. Pane, ak sa len môžem sám dať, ak sa len môžem dať nabok z cesty, aby to tak Tvoje Slovo mohlo vyjadriť, ono samo cez toto tu, to je tá najväčšia vec, o ktorej viem.

³¹⁰ Tak myslím, že teraz tam majú nejaké veci, ktoré chcú dať deťom. A teraz odovzdávam späť službu bratovi Nevillovi. Nech vás Boh žehná.

Brat Neville.

* * * * *

--- Brožúra nie je na predaj ---

V slovenskom jazyku vydané v apríli 2017.
Text je verným opisom a prekladom zvukového záznamu.
Ponúkame biblické materiály – knihy, brožúry, CD, DVD.
Zásielky sú bezplatné.

Kontakt:

email: info@vecerne-svetlo.sk

tel.: +421(0)911 178 730

Ďalšie informácie nájdete na stránke

www.vecerne-svetlo.sk

Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí

www.vecerne-svetlo.sk
Poznaj pravdu a pravda ťa vyslobodí